

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno 32 din, polletno 16 din,
četrtletno 9 din; inozemstvo 64 din.
Poštno-čekovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštne prostne.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESECNO PRILOGO „KMECKO DELO“

Uredništvo in upravnštvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratom: Cela stran
din 2000—, pol strani din 1000—,
četrt strani din 500—, $\frac{1}{4}$ strani
din 250—, $\frac{1}{8}$ strani din 125—
Mali oglasi vsaka beseda din 1—

V pričakovanju napada na Anglijo

Po vesteh iz Berlina je zmagalo v Nemčiji prepričanje, da se mora spor med Nemčijo ter Italijo in Veliko Britanijo rešiti z orožjem na bojiščih. Vsi znaki govorijo za to, da smo tik pred napadom na Anglijo in njeno posest v Afriki.

Znaki, ki napovedujejo skorajšnji napad

Švicarske in italijanske napovedi

Švicarski listi poročajo iz Francije, da so izdala nemška oblastva 28. julija ukaz za ustavitev celokupnega civilnega železniškega in cestnega prometa v zasedeni in nezasedeni Franciji. Ni pa znano, do kdaj bo ustavljen promet. Nemci so tudi ustavili vračanje beguncov v domače kraje v zasedeni Franciji. Iz tega sklepajo na Francoskem, da izvršujejo Nemci zadnje priprave za že dolgo napovedani napad na Anglijo. Uvod v napad na Anglijo bo tvoril ogromen letalski polet, ki bo zavzel tak obseg, kakršnega ni poznala do sles zgodovina letalskih napadov in spopadov. Ta napad bo veljal zlasti tudi angleški mornarici.

Italijanski listi skorajšnji napad odkrito napovedujejo in pravijo, da se bo začela obenem z napadom na Anglijo italijanska ofenziva proti Egiptu, Sudanu, Somaliji in Keniji v Afriki. Prav tako bodo izvršili italijanski letalski oddelki osredotočen napad na angleško sredozemske brodovje in na pomorska oporišča.

Angleško prepričanje

Na Angleškem so prepričani, da bosta Nemčija in Italija koj sedaj, ko sta uredili pereča vprašanja na jugovzhodu Evrope, prešli v napad na Anglijo, na severu na angleški otok in na jugu na njeno sredozemske in afriško posest.

Končani posveti v Solnogradu govorijo za napad

Ob koncu minulega tedna je bil v Solnogradu, odnosno v Berchtesgadenu dosežen sporazum v sporih med Bolgarijo, Romunijo, Madžarsko in Slovaško. Podrobnosti o spremembih bodo določene na miren način, izvedene pa bodo šele po vojni. Popustiti bodo morale tudi one države, ki so zahtevali dalekosežne mejne spremembe. Nemčiji in Italiji je šlo v glavnem za to, da so se preprečila vsa nasprotstva na spornem ozemljju in da je izključena možnost oboroženih spopadov v času, ko bosta sili osi (Nemčija in Italija) zaposleni z napadom na Anglijo in njeno posest. To je tudi važno radi preskrbovanja Nemčije in Italije s petrolejem, surovinami in živiljenjskimi potrebščinami s tega področja Evrope.

Madžarska vlada v Budimpešti je dobila iz Berlina in Rima nasvet, naj se ne upira z orožjem, ako bo dobila že v prihodnjih dneh poziv od ruskih sovjetrov za ureditev vprašanja Podkarpatske Rusije in morebitno od-

stopitev te pokrajine, o kateri ni znano, ali jo bodo Rusi zasedli takoj, ali šele pozneje.

Nemčija in Italija sta odločno za to, da ne pride nikjer na jugovzhodu Evrope do vojne. Ta evropski del je določen, da se vključi v gospodarske načrte Nemčije in Italije. Nemški radio je že napovedal dalekosežen načrt o močnejši proizvodnji na Balkanu v smislu potreb nemškega gospodarstva. Tako prejme v ta namen samo Romunija 50.000 plugov in 1000 traktorjev.

Angleški protinačrti

Našteti znaki skorajšnjega napada na Veliko Britanijo in njene afriško posest so Angležem prav dobro znani. Angleži v očigled to-

lik nevarnosti ne držijo križem rok in imajo tudi svoje protinapade.

Štiri dobe

Angleški protinačrti proti nemškemu bliškovitemu napadu na Anglijo so po vesteh iz Londona tudi že zaključeni. Razlikovati je treba pri tem štiri dobe: 1. dobo obrambe, za katero je vse preskrbljeno; 2. dobo poostriteve blokade (zapore) proti Nemčiji in Italiji; 3. dobo odstranitve vseh poskusov protiblokade; 4. prehod v ofenzivo na suhem. Dasi je poslednji načrt naravno največja tajnost, pa se govori, da bi imel angleški protinapad slediti z dveh strani. S severa z izkrcanjem v Franciji, ter z juga, po onesposobljenju italijanskega brodovja, z izkrcanjem v Italiji.

Okoli ameriških predsedniških volitev

150 let staro navada

Od ustanovitve severnoameriških Združenih držav je preteklo 150 let. V teh državah obstoji od njih početka nepisana postava, po kateri ne more noben državni predsednik obstati na svojem mestu dalje kot osem let. Ta navada sega nazaj do prvega predsednika Jurija Washingtona, kateri se je branil eno leto pred potekom službene dobe, da bi bil še enkrat kandidat. Hotel je pokazati, da mu nikakor ni do tega, da bi držal vse življenje vladu v svojih rokah, ali da bi celo uvedel dedno kraljestvo.

Ponesrečena poskusa

Proti temu prvotnemu pravilu so skušali nastopiti nekateri predsedniki. Leta 1880. se je hotel general Grant še enkrat pustiti proglašiti za predsedniškega kandidata. V začetku 20. stoletja je napravil isti poskus Teodor Roosevelt, daljnji sorodnik sedanjega predsednika. Čeravno je šlo v teh dveh primerih za imenitni osebnosti, ni uspelo nobemu od kandidatov, da bi bila prodrla. Obabrat sta veliki ameriški stranki odklonili, da bi bili prelomili staro navado.

Izredno spretni Franklin Roosevelt

Franklin Roosevelt, sedanji predsednik, ki pozna Ameriko, kakor noben od politikov, je bil glede ponovne kandidature izredno zvit. On se ni sam postavil za kandidata, ampak je čakal, da je bilo to predlagano od tretje strani. Način, kako je Roosevelt to storil, kako je pustil vprašanje, ali bi še v tretje kandidiral ali ne, do zadnjega v temi, je bil izredno spreten. On je pustil demokratsko stranko, da je iskala kandidata in je samo izjavil, da bi ne reklo odločno ne, ako bi mu bila kandidatura v tretje ponudena. Ta način postopanja se je sijajno obnesel. Z 90 odstotki vseh glasov je bil Roosevelt na kongresu demokratske stranke v Čikagu v tretje izvoljen za predsedniškega kandidata. Po tem glasovanju je Roosevelt izvolitev lahko sprejel.

Storil je to povsem mirno, ne da bi mu kdo očital, da je staro navado prelomil. Stari običaj je zlomil kongres demokratske stranke. Roosevelt se je samo uklonil željam svojih domačinov.

Prostost ameriške kritike

Zopetna izvolitev Roosevelta za predsednika je sigurna zadeva. Tudi pri tem se kaže izredna priljubljenost Roosevelta. Roosevelt je danes v Ameriki bolj priljubljen kot kateri od evropskih diktatorjev, kljub temu, da ga kritizirajo od raznih strani. V Ameriki obstaja pravica proste kritike. Vsak lahko graja Roosevelta, kdor ima razlog za to. Dasi je pogostokrat Rooseveltova politika skritizirana prav do dna, velja pa v resnici o njem pregovor: »V Ameriki je vse proti Rooseveltu, izvzemši volilci.«

Roosevelt ljubi opozicijo

Roosevelt je imel z opozicijo vedno veliko veselje. Pogostoma je že izjavil, da bi mu bilo presneto dolgčas, ako bi vladal po zgledu diktatorjev. Rooseveltu je v marsikaterem oziru opozicija zelo ljuba. On se rad borii z nasprotniki, da jih prepriča, ali jim vsaj onemogoči, da bi mu prekrižali njegove načrte.

Tretji Rooseveltova kandidatura — uspeh za Anglijo

Tretjo Rooseveltovo kandidaturo so pozdravili Angleži kot velik uspeh za njihovo politiko. Roosevelt je med angleškimi prijatelji, ki se znatno množijo v zadnjem času v Ameriki, eden najbolj zvestih, prepričanih in najbolj zanesljivih. On je šel v svoji dobrohotnosti do Anglije vedno tako daleč, kakor mu je to dovoljevalo javno mnenje Amerike, in še dalje. Ravno v zadnjem času se je odločno postavil proti politiki Nemčije ter Italije in je izkazal Angležem s ponovnimi razširjenimi pošiljkami orožja in ameriških letalcev neprecenljive in naravnost živiljenjsko važne usluge. Širijo se celo glasovi, da ne bo dolgo, ko bo Amerika dejansko stopila na stran Anglike.

Razsulo liberalizma

Vojni poraz Francije in njen izstop iz vrste vojskujočih se velesil je sprožil vprašanje o vzrokih in nasledkih tega poraza. Vprašanje o nasledkih sega preko sedanjih dñi, ki so vsi pod neposrednim težkim vplivom izgubljene vojne, v bodočnost. Zato je o njem samo možno ugibati, ni pa mogoče dati povsem določnega odgovora, ker še niso podane vse predpostavke, iz katerih sledi kot prirozen zaključek ureditev bodočnosti.

Drugače pa je stvar, če se stavi vprašanje o vzrokih. Vzroki se namreč dajo spoznati iz učinkov. Če je Francija primeroma tako kmalu podlegla na bojišču, je to dokaz, da je bila v vojaškem oziru preslab, in sicer po številu vojaštva in tudi po materialni (gmotni) pravljjenosti. In še nekaj je manjkalo: duhovne pravljjenosti. Ni bila dovolj močna duhovna fronta, ki je za fronto na bojišču hrbitenica ter ji daje duha hrabrosti, požrtvovnosti in vztrajnosti.

Kaj pa je zlomilo duhovno fronto francoskega naroda, še preden mu je bilo treba iti na bojno fronto proti vojaškemu nasprotniku? Kaj je razbilo notranjo edinstvo francoskega ljudstva? Kaj je zdrobilo narodni organizem francoskega ljudstva v dele in drobce, da je bil podoben človeškemu telesu z raztrganimi mišicami in razbitimi kostmi? Kaj je temu ljudstvu razkrojilo duha in ohromilo voljo? To je storil liberalizem.

Francija je bila klasična (zgledna) zemlja liberalizma. Duh lažnivega svobodoumja se je naselil v Franciji v drugi polovici 18. stoletja. Polastil se je predvsem inteligence, ki je s kinko stremljenja po neomejeni svobodi zakrivala borbo zoper vsako avtoriteto (oblast): božjo, cerkveno in državno. V francoski revoluciji leta 1789. je duh liberalizma, ki se je bil že globoko zajel v ljudske množice, prišel do krvavega izbruha. Iz krvi fran-

coskega ljudstva je vznikla nova oblika življenja francoskega naroda.

Ta oblika je postala zgled za prečelitev evropskih narodov in držav v smislu liberalnih načel. Prav ta načela pa so, nujosodneje vplivala na podlago človeške družbe, ki je religija, avtoriteta in lastnina. Liberalizem je nasprotnik religije (vere). Za zasebno področje človekovo: za njegovo vest, za domačo hišo bi jo še dopuščal, za javno življenje pa ne pod nobenim pogojem. V javnem življenju: v politiki, kulturi, v šoli, prosveti, znanosti, književnosti, umetnosti nima Bog in nima Cerkev nič govoriti.

Liberalizem se bori proti avtoriteti, in sicer proti avtoriteti Boga. Božje zapovedi ne veljajo za javno življenje: ne za tiste, ki delajo politiko, ne za tiste, ki vzgajajo mladino, ne za tiste, ki pišejo knjige (nesramne povesti itd.). Prav tako nima v javnem življenju nobene sede duhovščina, ki naj skrbí samo za to, da bo sv. Peter v sestran groba vsakomur odprl nebeška vrata. Prvo in zadnjo besedo imajo v vsem javnem življenju samo liberalci.

Ker je po liberalnem nauku človek v vsakem oziru svoboden in se mu ni treba ozirati v njegovem delovanju na nauke vere in predpise krščanske hravnosti, mu ni treba tudi v gospodarskem življenju jemati takih predpisov v poštev. Lastnino je liberalizem osvobodil od vseh moralnih in socialnih (družabnih) obveznosti. Vsak naj postopa s svojo lastnino, kakor mu ljubo, vsak naj gospodari s svojim imetjem, kakor hoče, samo da doseže čim večji dobiček. Nepotreben, celo škodljiv je vsak ozir na bližnjega. To je samo ovira za kapital.

Gospodarski liberalizem je jedro moderne liberalizma. Povzročil je nagromadenje deharja v rokah kapitalistične gospode, ki je od nekdaj bila njegova glavna pokroviteljica,

med ogromno množico delovnega ljudstva pa od dne do dne rastoče obubožanje. Tako se je narod, ki bi moral biti duhovna edinica, razdelil v dva sovražna si tabora: liberalnih kapitalistov in materialističnih socialistov (komunistov).

Liberalizem uničuje podlago človeške družbe, ki je religija, avtoriteta in lastnina. To podlago je predvsem uničil med tistem narodom, med katerim je nastal, rastel, se razvil, se krepil in katerega si je povsem podvrgel. To je francoski narod. Tako trdrovratno se je v njem vgnezdel, da ni hotel gnezda več zapustiti. Naposred je propadlo gnezdo z drevesom vred, na katerem je bilo nameščeno.

Francosko ljudstvo je po strahoviti katastrofi, ki ga je doletela, spoznalo, kdo je njegov glavni sovražnik. Ob začetku tretje republike po francoskem porazu v nemško-francoski vojni leta 1870. je voditelj francoskih framasonov in liberalcev Gambetta zaklical krilate besede: »Klerikalizem je sovražnik!« Ta beseda je bila laž. Sedaj, čez 70 let, kliče francosko ljudstvo: »Liberalizem je sovražnik!« Ta beseda je resnica.

Resnica za vse narode. Velja tudi za naš narod in našo državo. Zato pa se mora napovedana preosnova gospodarskega in socialnega reda v naši državi izvršiti na osnovi načel, ki so nasprotna načelom liberalizma. Povzeti v to svrhu kakšno liberalno načelo, bi pomenjalo hudiča izganjati z Belcebubom. Nekoga drugega pa moramo izgnati iz njegovih postojank. In to je framasonstvo (prostozidarstvo), ki je idejni voditelj liberalizma in osrednja organizacija njegovega delovanja. Dokler bodo jugoslovanski framasonske lože mogle svobodno razvijati svoje pogubnosno delovanje, ne more biti govora o kakšni prenovitvi duha in vzniku kakšnega novega, boljšega gospodarskega, socialnega in kulturnega reda v naši državi.

Franjo Žebot:

Stara zahteva pohor. prebivalstva urešnica

Ko nedeljski izletniki obiskujejo naše hribe in planine, skoraj vsi zavidajo ondotno prebivalstvo, ki stalno žive v planinskem raju. Pri tem se pa ne zavedajo, da je življenje na hribih združeno s tisočkrat večjimi mukami kot pa v dolinah. Največja nesreča za prebivalstvo po hribih je pomanjkanje cest, predvsem dobrih cest. Koliko je trpljenja z vožnjo po skoraj nedostopnih klancih za živino in judi, ve le tisti, ki je to izkusil. Večinoma se hora vse znositi in z rokami opraviti, pa čeprav ima kmet na razpolago dovolj živine za lelo. Zato pomeni gradba cest po hribih največjo dobroto za ondotno prebivalstvo. Seveda pa gradba cest na hribe stane mnogo več kot pa v dolini. Da si bodo čitatelji »Slov. gospodarja« vsaj delno mogli predstaviti, kake sitnosti, koliko dela in stroškov je s cesto na hrib, hočem v naslednjem opisati borbo za cesto ter njen delo in stroške na naše zeleno Pohorje. Otvoritev in blagoslovitev ceste se bo izvršila v nedeljo, 4. avgusta, dopoldne po prevzvišenem knezoškofu dr. Tomažiču in ž. banu dr. Natlačenu.

Prošnje in vloge za cesto

Zgradba ceste na vrh Pohorja je že stara želja prebivalstva na Pohorju in v nižavi. Že za časa stare Avstrije so občine iz pohorskega ozemlja večkrat vlagale prošnje na tedanji nariborski okrajni zastop in deželnji odbor v Gradcu. Vse te vloge pa so bile brezuspešne. Pred 15 leti (leta 1923.) je tedanji župan pri Sv. Miklavžu, sedaj že blagopokojni Jakob Florjančič pri tedanjem okrajnem zastopu

mariborskem, kateremu je načeloval dr. Jozip Leskovar, vložil predlog, da se zgradi nova cestna zveza Sv. Miklavž-Rogoza-Hoče-Reka-Sv. Areh. Okrajni zastop je takoj ugodil predlogu g. Florjančiča ter se je zgradila cesta Sv. Miklavž-Hoče, ki je bila blagoslovljena in odprta leta 1926. Naslednjo pomlad je dekan in nadžupnik v Hočah g. Sagaj Alojzij skupno s tedanjim predsednikom SPD Maribor dr. Martinom Senjorom, županom Vernikom in menoj kot narodnim poslancem stavil predlog na okrajni cestni odbor in tedanje veliko županstvo, da se naj začne s preddeli za veliko cesto iz Reke proti Sv. Arehu.

Določitev smeri

Prva komisija, ki je določila, kje bo šla cesta, je bila meseca marca 1928. Prvotno se je cesta nameravala graditi od Reke na severozapadni strani Pohorja v smeri proti Mariborski in Ruški koči. Strokovnjaki pa so pozneje ugotovili, da bi zgradba na tem delu Pohorja bila za 100% dražja, kakor pa na južni strani pobočja. Sedanja cesta teče preko krajev Reka-Kapla-Legvanjska ravna, mimo Ledinekove žage do Areha.

Delo in stroški

Lastniki zemljišč, po katerih teče nova cesta, so zemljišča odstopili, mnogi brezplačno, drugi pa po zmernih cenah. Sveta se je porabilo za cesto okoli 300.000 kvadr. metrov. Stroški za zemljišča in pristojbine znašajo 300.000 din. Dolžina ceste znaša od Reke od

gostilne Podkrižnik do kraja pod Sv. Arehom točno 14 km. Širina ceste je večinoma 5 m, v ovinkih in na izogibališčih pa 1–3 m več. Cesta se bo še za 1 m razširila s tem, da se bodo cestni jarki tako tlakovali, da bo možno vsakemu vozilu se izogniti tudi v cestni jarek. Vsako leto od 1931 dalje se je napravilo povprečno poldrugi kilometer ceste, ker se je cesta gradila večinoma s sredstvi okrajnega cestnega odbora in s prispevki banske uprave. Vsako leto je bilo zaposlenih pri cestnih delih povprečno 60 delavcev. Z ozirom na pomanjkanje kreditov in težaven teren ni bilo mogoče zaposliti več ljudi. Celotna cesta stane 5,600.000 din ali povprečno 400.000 din na 1 km.

Poleg glavne ceste 14 km se je zgradil istočasno tudi odcep od konca glavne ceste do Sv. Areha. Ta odcep je dolg 850 m in stane približno 200.000 din. SPD Ruše je dalo okr. cestnemu odboru na razpolago kamen za tlakovanje in izboren kamen za gramoz.

Kamenja za tlak ceste od Reke do Sv. Areha se je porabilo 14.000 kub. metrov, za gramoz 9000 kub. metrov in zemeljskih del se je izvršilo 140.000 kub. metrov.

Položaj, oziroma teren nove ceste je zelo ugoden, ker leži na takem ozemlju, da ni bilo treba graditi večjih mostov ali objektov. Za odtok vode zadostujejo večinoma močni cevi in propusti. Za zavarovanje cestiča pa pod cesto suho zidovje in betonirani zidovi. Največji objekt je zid pod cesto na Kapli, ki stane 70.000 din. Sreča pri vsem delu je bila ta, da svet na južnem pobočju Pohorja kjer

teče nova cesta, ni plazovit. Niti enega res-nega plazu ni bilo za časa gradbe in tudi ne pozneje.

Pri cestnih delih so sodelovale naslednje tvrdke: »Probuda« iz Ljubljane, največ pa ing. Ivan Ferluga iz Maribora, družba »Cesta«, podjetnik Svetina iz Ljubljane in podjetje »Intra« s Pobrežja pri Mariboru. Največ del je izvršila tvrdka ing. Ivana Ferluge. Mno-ga del pa je izvršil okrajni cestni odbor v lastni režiji. Vse to je pripomoglo, da je okr. cestni odbor s pomočjo banske uprave zgradi-l to važno cesto na sicer težavnem strmem terenu do 1250 m visoko z razmeroma zmer-nimi sredstvi.

Težave

Velika težava je bila pri gradbi te ceste dobava dobrega kamenja. Človek bi mislil, da je pohorski masiv poln izbornega kamenja za ceste. Temu pa ni tako. Na pobočju, kjer teče nova cesta, leži večinoma že strohneli škriljevec, ki je v precej razpadajočem stanju. Graditelji in okrajni cestni odbor so morali mnogo dovažati kamenje po več kilometrov daleč, da so mogli cesto tlakovati. Še hujša težava pa je bila z dobavo kamenja za gramoz. Samo na treh mestih na 14 km dolgi i... so tehnični vodje našli kamen, ki je bil dober za gramoz. Težava je bila spraviti stroje za drobljenje kamenja na pohorske višine. Tudi z valjarji smo težko prišli navzgor. Treba je bilo napeljati vodo od daleč za potrebe ceste. Pa vse te težave je okrajni cestni odbor premagal pod vodstvom tehničnega vodje ing. Antona Stergarška. Okrajni cestni odbor je s pomočjo banske uprave kril večji del izdatkov za to cesto z okrajnimi cestnimi dokladami. Zadnja leta pa je najel posojila, s katerim je končal cesto, ker bi sicer, če bi se naprej gradilo samo na podlagi preračuna, bila cesta dograjena šele čez 5 let.

Najlepša cesta v Sloveniji

Pokrajinsko je nova cesta menda najlepša v Sloveniji. Ko zaviješ pri gostilni Podkrižnik v Reki na levo v južno smer, se ti že na prvi serpentini, ko jo zaviješ ostro na desno, razvije pred teboj krasen razgled na bližnje Hoče, Dravsko polje, mariborsko okolico in Slovenske gorice. In čim više se voziš ali greš peš, se ti odpira vedno lepši razgled na široke slovenske pokrajine. Pred teboj se od-kriva krasen razgled daleč preko Slovenskih goric v Plekijo in Prekmurje. Celo dele ma-darske države tam pri Dolnji Lendavi in više gor lahko vidiš z dobrim očesom. Če greš k Sv. Arehu malo na zapadno stran, lahko opa-zuješ Koroško in pogorje na koroško-štajer-ski meji; pred teboj leži tudi mesto Gradec

z okolico. Na južnovzhodni strani imaš pred seboj staro mesto Ptuj z mičnimi vasmi po vsem Dravskem polju, malo na desno pa Ha-loze z mogočnim Bočem in Donačko goro ter v ozadju štajersko-hrvatsko obmejno pogorje Macelj. V južni smeri imaš Pohorje ob Konjicah ter konjiške gore. Na zapadni str-

naši pohorski kmetje spravljali drva in hlo-de iz globin do strmih kolovozov. Tudi druge kmetske pridelke je pohorski kmet težko spravil v dolino in ga je navadno vožnja sta-la več truda in časa, kakor pa je bilo vredno blago, ki ga je z veliko muko po dolgotraj-nih nevarnih vožnjah spravil v nižave.

Naši planinski domovi: Po-starski dom na Petkovem sedlu, Pohorski dom malo više, Mariborska koča, Ruška koča in drugi privatni domovi so morali z mulami ter z nosači spravljati živila in druge potrebščine iz Maribora na po-horske višine. Odslej je to drugače. Tujski promet je silno oživel in že zadnjo nedeljo je bilo pri sv. Arehu, ko je bilo žegnanje, na tisoče ljudi iz vseh krajev mariborske okolice na vrhu Pohorja.

Delo se bo nadaljevalo

Okrajni cestni odbor name-rava s pomočjo banske uprave in prizadetih občin nadaljevati cestno zgradbo do Šmartna nad Slov. Bistrico kjer je znani počitniški dom kraljice Marije. Treba je do-graditi še kakih 8 km ceste, pa bo mogoča simpatična kro-žna vožnja Maribor-Hoče-Sv. Areh-Šmartno-Sloven. Bistrica -Slivnica-Maribor. V zapadni smeri pa bo mogoče v bodočih letih zgraditi po vrhovih Po-horja cesto v smeri proti Slo-vanjemu Gradcu, oziroma Mi-slinski dolini. Seveda je ta ideja »muzika bodočnosti«. Če Bog da mir naši domovini in nam bodočnost ne prinese ka-ke nepričakovane nesreče, se bo tudi ta načrt mogel izvr-shi v doglednem času.

Važna ugotovitev

Eno pa je gotovo, ko delamo pregled čez to veliko in res lepo delo na Pohorju: zasebna podjetnost in samouprava ter hrepenenje, da olepšamo našo domovino, žanjejo z novo po-horsko cesto svoj uspeh!

Pred veki so nam Tvoje roke dale te zemlje kras in bol: gora višine, potoke, griče, jezera, doline in okno v svet — opojni dih obale.

V. Beličič.

ni imaš pohorske vrhove Črni vrh, Velika kopa itd. Ob jasnem dnevu je vožnja ali peš-choja po novi cesti nekaj edinstvenega. Vsak, kdor ljubi lepoto slovenske domovine, mu kipi od veselja srce, ko gleda vse to lepo božje stvarstvo, ki je sedaj last slovenskega naroda.

Gospodarski pomen ceste

Nova cesta ima posebno važen pomen za narodno gospodarstvo in tujski promet. Ogromni kompleksi pohorskih gozdov so bili doslej nedostopni in le z veliko težavo so

»Hvala lepa!« je skoraj neprijazno odvrnil Erik. »Sem že vse uredil.«

Ker ga je Marija začudeno pogledala, se je zavedel, da je bil preoster. Bolj milo je dodal:

»Ne delajte si skrbi zaradi mene!«

Šel je k divanu in sedel. Truden je bil, ker ga je oslabila izguba krv.

Roger je medtem čekaril o vsem mogočem. Marija ga je tako pazljivo poslušala, da je skoraj pozabila na Erika.

Erik se je oprl s komolci ob kolena in je podpri-brado z dlanmi. Skrivaj je opazoval Rogerja. Vsiljevala se mu je želja, da bi ga kar tu poklical na odgovor in ujet. Dasi je bil ranjen, se je vendar čutil toliko moč-nega, da bi svojega nasprotnika položil na tla, zlasti, ker je imel pri sebi samokres, ki bi se ga mogel v skrajnem primeru poslužiti.

»Ne morem storiti tega,« si je čez čas rekел. »Marija ga ljubi. Dvom je izključen.«

Ta zavest ga je napolnila z gremkobo. Prvi vzrok je bil ta, ker se je sam ogreval za Marijo, drugi pa ta, ker Roger ni bil vreden njene ljubezni in je skoraj gotovo, da se samo igračka z njo. Erik se je zavedal, da bi moral Mariji vse pojasnit, a se ni mogel odločiti za to. Sumil je, da bi ga dekle napačno razumelo in mu ne bi ver-jelo. Tako je sklenil, da bo molčal in skušal na drug način rešiti Marijo.

Junak divjine

Ameriški roman

*

3

»Da, da!« je odvrnil. »Gotovo je bil tisti. Drzen mora biti, le s težavo sem se ga rešil.«

»Da, drzen! Toda jaz mu bom ostal za petami, četudi bom moral jezditi do konca sveta!« je odvrnil Erik s takim glasom, da mu je Marija na ramo položila svojo desnico.

»Erik, kaj se vam je primerilo? Še nikdar niste govorili s takim glasom.«

Med govorom so ji oči zablodile k Erikovemu samokresu. V mladeničevemu vedenju je bilo nekaj tako pretečega, da se je Marija nehote za korak oddaljila in stopila pred Rogerja, kakor da bi ga hotela ščititi.

»Erik, vi imate orožje pri sebi?« je začudeno vprašala.

»Da!« je mladenič odvrnil. »Čemu se čudite, saj sem vendar še prišel.«

Pogledal je Rogerja, ki je bil brez orožja. Nato se je obrnil k Mariji.

»Če dovolite, bom pas odložil!«

»Čemu tako uradno vedenje? Saj niste prvič v tej hiši... Sedite in dovolite, da pogledam rano! Izmila jo bom in obvezala.«

P o Jugoslaviji

Nespacmetno in hudobno. »Kmetski list« (24. julija) piše o Radiču in njegovem kmečkem gibanju naslednje: »S hitrim korakom so se bližale ure obračuna z vsemi sovražniki kmetske misli in kmetskega gibanja. Jugoslavija je bila na potu razčiščevanja političnih, gospodarskih in socialnih razmer. Dobila bi zdravo vsedržavno gibanje, ki bi bilo nosilec naše državne misli, globoko zakoreninjeno v naši zemlji, narodu in njegovi zgodovini. Pijavke, izkorisčevalci in korpcionisti, ki so se polastili po vojni našega javnega življenja, so se prestrašili. In oni v Beogradu in Zagrebu in Ljubljani. Vsedržavno kmetsko gibanje je bilo treba stregi, oblast obdržati tudi za ceno prelivanja krvi in smrti najboljših mož Jugoslavije. Radič je padel. Nosilec vsedržavnega kmetskega gibanja je bil mrtev in njegovi sovražniki so se oddahnili. Najbolj so se oddahnili oni krogi na Hrvatskem, ki jim je Radič onemogočil politično udejstvovanje med hrvatskim kmetom z novim gesлом: »Boga molimo, duhovnika vesojamo.« Pri »Kmetskem listu« nismo vajeni ne logike ne zgodovinske resnice. Toliko neresnic in toliko hudočnih podtikanj pa že dolgo ni bilo brati v njegovih stolpcih, kot jih je nagromadil v doslovno navedeni kolobociji. Liberalni kmetijec zabavlja proti »pijavkam, izkorisčevalcem in korpcionistom, ki so se polastili po vojni našega javnega življenja.« Mar ni bila Samostojna kmetijska stranka po vojni dosti let na vladu, torej med »pijavkami, izkorisčevalci in korpcionisti? Tako se liberalni kmetijec v svoji strastveni nespameti sam tolče po lažnivih ustih. Zgodovinska neresnica je, da bi bil Radič padel v parlamentu kot šrtev vsekmečkega gibanja v državi. Borba, ki jo je takrat vodil Radič v parlamentu v zvezi z rajnim voditeljem Samostojne demokratske stranke Svetozarjem Pribičevičem, je bila usmerjena k povsem drugemu namenu. Kar

se pa tiče trditve liberalno-kmetijskega kljuka o »oddahnjenju« v duhovniških in katoliških krogih na Hrvatskem po Radičevi smerti, je neresnična, ker so ti krogi pod diktaturo, ki je sledila 6. januarju 1929, mnogo bolj trpeli kot pa liberalni krogi. Hkrati je ta trditev hudobno podtikanje nekakega političnega zadovoljstva ob primeru smrti, kakršno je protivno katoliškim načelom. Hudobni liberali kmetijec naj drugih ljudi ne sodi po svojem merilu!

Framasonstvo je postal predmet posebne pažnje naše sedanje vlade. Prosvetni minister dr. Anton Korošec je v svoji znani novoletni poslanici opozoril javnost na tajno delovanje framsakov — črnih krtov, ki jih je treba pregnati iz njihovih skrivališč. S tem delom je vlada začela. Ustavila je izhajanje lista »Vidici«, ki je razširjal framsonska vzgojna načela. Izvršile so se hišne preiskave po framsonskih ložah. Kakor poroča beogradski dnevnik »Vreme«, obstoje v Jugoslaviji tele lože: v Beogradu, Zagrebu, Nišu, Skoplju, Kragujevcu, Subotici, Somboru, Petrovgradu, Vršcu, Osjeku, Karlovcu, Splitu, Sarajevu, Kotoru in Ljubljani. Torej jih je bilo več kot preveč. Njih upliv na politiko naše države, bodisi notranjo bodisi zunanj, je bil usoden. Lože so prejemale navodila iz inozemstva ter so delale po načelih, katera jim je nalagala centrala v Parizu. Jugoslovenskim framsakovom ni bila toliko pri srcu moč naše države in blagobit ljudstva, kot politična moč in gmotno blagostanje članov prostozidarske lože. Svoj pogubonosni vpliv so jugoslovenski framsoni zlasti izvrševali v dobi diktature po 6. januarju 1929. Usoda Francije je dokazala, kam vodi državo framsonska politika. Skrajni čas je torej, da se framsanske lože v Jugoslaviji zaprejo in framsostvo prepove.

*

Zlatomašniška jubileja

Petdesetletnica mašništva v Gotovljah

50 letnico mašništva je obhajal v prijaznih Gotovljah v Savinjski dolini na Jakobovo gospod Robert Vaclavik, upokojeni gotoveljski župnik in duhovni svetnik. Jubilant se je rodil leta 1865. v Vodnany na Češkem. Mašniško posvečenje je prejel v Mariboru pred 50 leti in je pel novo sv. mašo pri Sv. Petru pri Mariboru. Kaplan je bil pri Sv. Emi, na Sladki gori, v Slov. Bistrici ter v

Vojniku. Do svojega petdesetelega leta je pastiroval pri Sv. Jederti nad Laškim, od koder je prišel za župnika v Gotovlje leta 1916. V Gotovljah je stopil v pokoj leta 1933. in živi še vedno v zadovoljstvu med svojimi Gotoveljcami, katerim je storil toliko dobrega. Blagi gospod Robert je znan med svojimi sorabi in vsemi, ki ga poznajo, kot dobrosrčen šaljivec. Stal je vedno neustrašeno na braniku slovenskih pravic. V službi duhovnika je

Roger je za trenutek prenehal s pripovedovanjem. Marija se je obrnila proti Eriku. Zavedla se je svoje brezbrinosti. Stopila je k mladeniču in ga vprašala:

»Erik, zakaj ste tako molčec?«

V tem hipu je privihral v sobo Marijin starejši brat Will. Ne da bi se zmenil za Rogerja, je skočil k Eriku in živahno vprašal:

»Erik, ali si res ujel živinske tatove? Benjamin mi je povedal.«

»Jaz jih nisem ujel, pač pa zasledil in mislim, da so jih moji tovariši vse polovili, če kateri slučajno ni ušel.« Besedico »kateri« je čudno naglasil in pri tem pogledal Rogerja.

»Gotovo!« je ta prikimal.

Marija ga je začudeno pogledala.

»Roger, ali je vam kaj znano o tej stvari?«

»O, ne! Toda mislim, če jih je gospod Folkman preganjal...«

To je bilo posmehovanje. Erika je zadelo, ko da bi ga kdo udaril, a je molčal. Marija in Will nista razumela njegovih v Rogerjevih besed, ker nista vedela za zvezzo.

»Če so tvoji tovariši spretni, potem že zdaj visi vsa tolpa,« je živahno dejal Will in prostodušno gledal tujca. Roger ni niti trenil.

Marija je predstavila Rogerju tudi brata. Will nad tem ni kazal posebnega veselja. Sedel je k Eriku in pogledal njegovo rano. Čez čas je dejal:

»Erik, ti bi moral biti župan. Imam občutek, da lopovi, ki nas že mesece sem vznemirjajo, stanujejo nekje blizu.«

»In ta občutek te ne vara!« je pomenljivo prikimal Erik.

»Tudi meni se tako zdi!« je dodal Will. Nato je nenadoma vstal in prožil Eriku dolgo, suho desnico.

»Na svidenje, Erik! Moram iti, ker imam mnogo dela.«

Nato se je poslovil še od Marije in tujca ter odhitel iz sobe.

»Sijajna fanta — Benjamin in Will!« je smehljaje dejal Erik.

Marijine oči so zažarele.

»Ali se vam zdi, Erik?«

»Da! Res sta sijajna in to je bila dobra misel, da ste ju spravili k Walserju. Kako pa gre Bobiju v banki?«

»Hvala, dobro! A tudi njega mika daljava, ko nas ostale. Saj veste, da smo vnuki priseljencev, ki še niso poznali stalnih bivališč. Stari oče je še blodil po divjini in je bil strah lopovov. Kolikorkrat je njegova puška počila, tolikokrat je bilo enega lopova manj. Bali so se ga Indijanci in belokožci. Oh, to so bili lepi časi! Zakaj nisem živel takrat!«

Stopila je k oknu in pogledala na dvorišče, katerega so na drugi strani obkrožala gospodarska poslopja.

bil in je še goreč za zveličanje duš in za lepoto hiše božje. Gotovljaj je oskrbel nove zvonove, prizidal zakristijo in je zgradil k župnijskemu gospodarskemu poslopu novo hmeljsko sušilnico. Ostal je tudi v pokoju vesel, le noge ga že zapuščajo, a je kljub temu še na delu pred oltarjem in na prižnici. Vrlemu, delavnemu ter dobrovoljnemu g. zlatomašniku naše častitke z željo, da bi dočakal skrajne meje človeškega življenja med Gotoveljčani, ki so veseli, da imajo v svoji sredini še vedno delavnega g. jubilanta!

Negovski gospod župnik zlatomašnik

G. Franc Bratkovčič, upokojeni župnik in duhovni svetnik v Negovi je sredi minulega tedna obhajal svoj zlatomašni jubilej. Rodil se je 26. avgusta 1864 na Kapeli pri Radencih. Po mašniškem posvečenju, katerega je prejel v Mariboru, je bil kaplan v Rogatcu, Slov. Bistrici, pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in na Teharjih. Leta 1904. je bil imenovan za župnika v Negovi. Negovsko župnijo je vodil z veliko ljubezni, delavnostjo ter požrtvovalnostjo 30 let, do leta 1934., ko je bil na lastno prošnjo upokojen, ker se mu je znatno poslabšal sluh. Jubilant je bil v aktivnem dušepastirstvu na glasu kot izboren katehet ter iskan pridigar. Negovčanom ni bil goreč ter zgleden voditelj samo v cerkvi, ampak tudi izven nje na polju gospodarstva ter naprednega vinogradništva. Po vstopu v pokoj je ostal med svojimi dobrimi farani, kateri prosijo Vsemogočnega, da bi jim dobrega bivšega dušnega pastirja obvaroval pri telesnem zdravju in duševni člosti do bisernega mašniškega jubileja!

Ko sonce nam sveti pradedov spomin na nebū človeškega djanja.

Kaj Samo junaški v odgovor je djal ošabnemu tujcu ste brali; da Svatopluk ni se protivnika bal, od Balte do Jadre so znali.

Koseski.

Pri ženah, ki več let trpe na težki stolici, dejuje vsakdanja uporaba naravne »Franz-Josefove« grenke vode, zaužite zjutraj in zvečer po četrtniki kozarca, zelo uspešno. Tudi bolj občutljive paciente rade jemljejo »Franz-Josefov« vodo, ker se že v kratki dobi pokaže zelo prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

nišnico. Postal je invalid, vrnil se je v Vancouver v Ameriki, kjer je živel na svoji farmi. Tu ga je na polju založila nevihta in strela ga je drugič oplazila takoj močno, da je obležal mrtev. Pokopali so ga in mu postavili lep spomenik. Dva dni potem je spomenik razdejala strela. Postavili so nov nagrobnik, toda tudi tega je strela čez mesec uničila. Lahkoverni ljudje so menili, da se skriva v mrtvem telesu nevidna sila, ki privlači strelo. Zato so namesto spomenika zasadili nad grobom dve jelki. V toplem julijskem popoldnevu je pa letos uničila strela tudi obe jelki in poslej je ostal grob čudne usode brez kakršne koli označbe.

Bombniki na paro. Že leta 1932. so napravili v

Novice iz domačih krajev

Visoko odlikovanje ljubljanskega škofa. Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman je bil odlikovan z redom sv. Save I. stopnje. K zasluznemu priznanju na najvišjem mestu naše častitke!

Zaslužena odlikovanja. Kr. vlada je za nemorno delo na kulturnem in prosvetnem polju odlikovala z redom sv. Save III. stopnje g. stolnega kanonika Rudolfa Janežiča iz Maribora, z jugoslovansko krono 4. stopnje pa g. dr. Jakoba Aleksiča, ravnatelja dijaškega semenišča v Mariboru, ter g. Franca Hrastejla, ravnatelja Tiskarne sv. Cirila v Mariboru. »Slov. gospodar« odlikovancem iskreno častita s srčno željo, da bi še dolga leta delovali na narodnem in kulturnem polju v dobrobit obmejnega prebivalstva!

40 let župnik pri Sv. Križu na Murskem polju. Pri Sv. Križu na Murskem polju je obhajal na aninsko nedeljo 40 letnico župnikovanja g. častni kanonik Jožef Weixl. K slovesnosti se je zbral 21 živih duhovnikov, ki so rojaki te znamenite župnije. Duhovni tovariši z Muropolja so že zeleni jubilantu še 50 letnico modrega in delavnega vodstva župnije, ki slovi po vsej Sloveniji.

40 letnica mašništva. Pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah je praznoval 30. julija 40 letnico mašništva tamošnjega g. župnik Ivan Bošina v krogu svojih tovarišev. G. jubilantu in tovarišem naše iskrene častitke!

Nesreča pri preizkušanju moči. Na Kapli na Kozjaku so fantje preizkušali svoje telesne moči, da bi se videlo, kateri je močnejši. Najmočnejšega se je delal 28 letni Andrej Fišinger, katerega pa je neki kovač vrgel tako hudo, da je obležal z zlomljeno desnico in z nevarnimi notranjimi poškodbami. Fišingerja so spravili v mariborsko bolnišnico.

Mariborski pivovarnar Tscheligi ob dragocene kobilo. Hlapcu mariborske pivovarne Tscheligi je pobegnila v Gregorčičevi ulici kobila, katero je hotel vpreči. Zdirjala je po omenjeni ulici in preko Jugoslovenskega trga v Kopališko ulico, kjer se je zaletela na vogalu Kocljeve ulice naravnost v zid Heričkeve pečarne. Tam se je odbila in padla tako nesrečno, da si je zlomila zadnjo levo nogo pod kolenom. Poklicati so morali konjskega mesarja, ki je plemenito žival na mestu pobil. Tvrdka Tscheligi je občutno oškodovana, ker ji je ponujal konjerejec iz Banata pred nedavnim za ponesrečeno kobilo 14.000 din.

San Franciscu v Ameriki poizkus, da bi namesto eksplozivnih motorjev uporabljali tudi pri vojnih transportnih letalih motorje na paro. Nemški inženir Huttner je te motorje izpopolnil in prvi poizkus so pokazali, da so letala s parnimi motorji zelo uporabna posebno tam, kjer je treba v največji tistini prepeljati padalce v sovražno ozemlje in jih tam izkrcati. Ker pa imajo ti motorji za zelo tankoslušne prisluskovalne aparate še vedno nekaj šuma, spremljajo po navadi parna letala drugi avioni z eksplozivnimi motorji, med katerih hrupom se posadka prvih letal varno spusti na skrite kraje sovražnega zaledja. Tako se obeta parnim letalom še velika bodočnost v moderni vojni.

»Vaš stari oče bi imel obilo dela še danes!« je pominil Erik.

Marija se je obrnila k njemu; njene lepe oči so bile solzne.

»Ubogi stari oče! Škoda, da mu oče ni bil podoben!« Zavedla se je, da se o očetu ni lepo izrazila, zaradi tega se je takoj popravila:

»Ubogi oče je bil bolan in ga ni zanimala zapuščina starega očeta.«

Roger je nenadoma prisluhnil.

»Kaj je bilo to?« je vprašal na videz brezbrizno, a Erik, ki ga je opazoval, je začutil nemir v njegovem glasu.

Marija je pomicala. Pogledala je Erika, ki je posvel oči. Nato je prijela Rogerja za roko, ga potegnila k mlađeniču in rekla:

»Erik, vi ste moj prijatelj. Z mojima bratoma tako ravirate, kakor da bi bili njun starejši brat. Ona vas tako ljubita, ko da bi od otroških dni sem rasli skupaj. Jaz vam zaupam. Komu bi sploh zaupala, če ne vam?«

Utihnila je in čakala na odgovor, toda Erik je samo nekoliko pokimal. Zamišljeno, zlovešče je gledal Rogerja; njegov pogled je bil mrzel, sovražen.

Marija je opazila njegov sovražni pogled. Nekaj časa je molčala, ker ni vedela, kaj naj storiti, potem pa je nadaljevala:

Sonce lahko uživate, dokler se Vam ljubi. Zakaj ULTRA-OLJE-NIVEA vrkava opeklne povzročajoče sončne žarke in propušča le tiste, ki povzročajo porjavitev. Razen tega porjavite hitro in lepo enakomerno.

Ultra-olje-Nivea deluje takole:

kratkovolovne (opeklne povzročajoče) sončne žarke zadržuje dolgovolovne (porjavitev povzročajoče) sončne žarke pa propušča

Žival je bila prvorazrednega pokolenja amerikanskih kasačev.

Da je preprečil nesrečo, je sam ponesrečil. To se je dogodilo glavnemu zastopniku Vzajemne zavarovalnice Karlu Mohorko, ko se je peljal iz službe domov v Maribor. Ob zelo velikem cestnem prometu je močno zaustavil kolo, da ni povozil preko ceste idočih ljudi. Pri premočnem zaviranju mu je kolo spodrsnilo in vrglo kolesarja v obcestni jarek, da si je pri tem padcu zlomil desno roko, močno opraskal po obrazu in desni nogi. Hudo poškodovan se je zatekel v bolnišnico.

Drevo mu zlomilo obe nogi. V gozdu je padral dreve 26 letni posestniški sin Ivan Dobaj s Šobra pri Sv. Križu nad Mariborom. Drevo, ki je padlo po nesreči nanj, mu je zlomilo obe nogi ter poškodovalo roke in glavo.

Na cesti padel in si zlomil nogo. Na Reki pri Hočah je padel na cesti in si je zlomil levo nogo 35 letni delavec Ivan Orenštajn, katerega so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Toča in zopet toča. V seznamu slabih letin bo težko najti slabšo od letošnje. Ne mine skoraj dan, da bi se ne zbrali v letošnjem poletju oblaki, iz katerih grmi, treska in se usuje zdaj tu in tam pogubnosna toča, ki je povzročila letos po raznih krajih Slovenije toliko škode, da je še ni bilo mogoče niti približno oceniti. Povrh pa nas še čakajo ravno

glede vremenskih nesreč najbolj nevarni dnevi. Poročali smo že o dvakratnem strahotnem uničenju Slovenskih goric po neurju s točo, udarjena je že bila letos od ledenega biča Dravska dolina, za njo pa Savinjska dolina in malodane celotni konjiški okraj. Pred Jakobovim popoldne pa je doživel tudi še Pešniška dolina hudo uro. Nad dolino so se zgrnili težki temni oblaki. Potegnil je močan vihar, ki je lomil drevesa in prizadejal mnogo škode zlasti na lepo obetajočem sadnem drežju. Med bliskom in gromom je nastal silovit naliv, nato pa je jela padati debela toča, ki je sproti uničevala poljske pridelke. Ponekod je bila toča debela kot orehi, najti pa je bilo tudi komade v velikosti jajca. Prebivalstvo, ki je letos doživelovo že več vremenskih ujm, je bilo z zadnjim neurjem in točo pri zadeto do skrajnosti.

Viničar padel in si zlomil nogo. S podstrešja je padel 25 letni viničar Ivan Cafuta od Sv. Antona v Slovenskih goricah in si je zlomil levo nogo.

V zadnjem hipu preprečena velika avtobusna nesreča. Radi skrajno slabe in razdrapane ceste med Mariborom in Ptujem hudo trpijo lepi ter ugodno opremljeni avtobusi mariborskih mestnih podjetij. V času enega meseca je na zgoraj omenjeni progi vozeli avtobus doživel na istem mestu dve nesreči, ki po srečnem naključju in po preudarnosti ter du-

»Vidva sta moja edina in prava prijatelja, zaradi tega vam bom razodela skrivnost.«

Njen glas je tako svečano donel, da je Erik vzdrhtel. Zgrozil se je ob misli, da bo ta brezvestni lopov vedel za Marijino skrivnost.

Marija je stopila k omari. Iz nje je vzela zemljevid Amerike. S prstom je zarisala črto ob meji Kalifornije in Nevade ter rekla:

»Tu približno, v tem kraju...«

Erik je nenadoma vstal in jo prekinil:

»Marija, vi ste ženska in bi se morali desetkrat premisliti, preden nama zaupate to skrivnost. Morda jo boste nevrednežu razodeli?«

Marija ga je pogledala začudeno.

»Erik, kaj vam je? Zakaj ste tako slabo razpoloženi? In zakaj se podcenjujete? Sicer pa zaman ugovarjate. Jaz bom povedala vse in vi me boste moral pošlušati.«

»Rad vas bom poslušal, toda ne v navzočnosti tega človeka.«

Pri tem je spet sovražno premeril Rogerja. Čutil je, da bo zdaj prišlo do odločitve.

Marija dolgo ni odgovorila. Rogerja je gledala, ki je za hip prebledel, potem pa se skušal smehljati. Njen pogled je zablobil od Rogerja k Eriku, potem pa spet k Rogerju.

haprisotnosti šoferja nista zahtevali žrtev. V bližini gostilne Žirak se je pred enim mesecem zlomila radi obupnega tresenja preko cestnih kotanj os, ki veže sprednji kolesi. Radi te prve nesreče je zdrknil avtobus s ceste in se zaletel z vso silo v obcestno jablanico. Polomila se je karoserija, blatniki in luči. Žrtev ni bilo, ker je bilo vozilo prazno. V začetku minulega tedna je doletela isti avtobus kmalu potem, ko je odpeljal iz Ptuja, v vasi Hodoš ista nesreča. Na skrajno slabih cesti se je zlomila sprednja os kot prvič ob desnem kolesu. K sreči je šofer takoj uganil, kaj se je zgodilo, ter je hipno zavrl avtobus. Ko se je avtomobil, ki je bil poln popotnikov, ustavljal, je šofer povedal, iz kake nesreče jih je otel v zadnjem trenutku s svojo duhaprisonostjo. Popotniki so izstopili in so videli na lastne oči, da sta bili zaradi zloma osi usmerjeni sprednji kolesi vsako v svojo smer, prednji del avtobusa pa je že bil zdrknil za dober meter proti obcestnemu jarku. Omenjeni sreči v nesreči vpijeta po popravilu in zasipanju najbolj nevarnih cestnih lukanj ter kotanj!

Smrt radi strele. Med silnim bliskanjem in grmenjem je v Turnišču dne 21. julija udarjala strela, ki je povzročila smrt 15 letne deklice Poljanšček Barice. Domači, razen gospodarja, ki je opazoval razgrajajočo nevihto, z dekliko so bili v sobi v prijetnem razgovoru. Kar naenkrat pa se je nebo močno zasvetilo ter je v bližini sosedovega strelovoda udarila strela. V istem trenutku je deklica, ki je sedela v družbi sorodnikov, padla s stola in nezavestna bležala. Po trditvi gospodarja, ki je na krik pritekel v sobo, je bil v sobi močan po žveplu dišeč dim. Domači so se na vso moč trudili, da bi deklico spravili k zavesti, a njih trud je bil brezuspešen, zato so poklicali zdravnika, ki je ugotovil, da je bila deklica po kratki nezavesti mrtva. V velikem strahu jo je zadebla srčna kap, kar se da sklepali iz tega, da so bili istočasno v sobi tudi drugi otroci in odrasli, a se nikomur drugemu ni nič zgodilo. Kje je strela prišla v sobo, se ne da dognati, ker so bila okna in vrata zaprta. Ta nesrečen slučaj je po vsej okolini vzbudil veliko pozornost in sočustovanje.

Udarec žage smrtno zadel žagarja. 48 letnega žagarja Antona Capla iz Lačne gore v optonški okolici pri Slov. Konjicah je udari la žaga pri delu tako hudo v trebuhi, da je umrl na posledicah v celjski bolnišnici.

Nesreča s samokresom. Iz Slov. Konjic, kjer se je mudil po opravkih, se je vrnil zadnje dni domov v Skomarje posestnik Jernej Ločnikar. Očetu sta hitela naproti 12 letni sin in štiriletka hčerkica. Fant je segel očetu v žep, da bi potegnil iz njega običajne slad-

korke, a je zagrabil za samokres, ki mu je padel na tla. Sin je orožje pobral. Ko se je pripognila tudi sestrica, je naenkrat odjeknil strel in krogla jo je smrtno zadela v trebuhi.

Dinamitna patrona mu razmesarila roko. Edvard Laznik, 38 letni posestnik, je razstreljaval kamnenje v kamnolomu v Stranicah pri Konjicah. Dinamitna patrona je prehitro eksplodirala in mu razmesarila levo roko. Laznik se zdravi v celjski bolnišnici.

Mlatilnica odrezala posestniku tri prste. Posestnik Ivan Kranjc iz Lopate pri Celju je zašel z desno roko v mlatilnico, ki mu je odsekala tri prste. Poškodovani se zdravi v celjski bolnišnici.

Padel iz vlaka in se hudo poškodoval. V Štorah pri Celju je padel iz vlaka Nikola Savič iz Vladjeviča pri Dolnjem Vakufu, ki se je peljal v Maribor na orožne vaje. Hudo poškodovanega so oddali v celjsko bolnišnico.

Avtomohilska nesreča. Skozi Latkovo vas pri Št. Pavlu v Savinjski dolini so se peljale v avtomobilu štiri osebe in med temi novoporočenca Jože Praprotnik in njegova žena Ana. Na nekem ovinku je zadel avtomobil ob brzjavni drogi in ga odlomil. Dva potnika, ki sta sedela spredaj v avtomobilu, sta prebila steklo radi sunka in sta se obrezala ter poškodovala po obrazu. Ženinova mati Marija Praprotnik je dobila tako hude poškodbe, da so jo prepeljali v celjsko bolnišnico.

Tovorni vlak povezil voznika in konja. Med postajama Šoštanj in Šmartno ob Paki je povezil tovorni vlak posestnika Stropnika Martina iz Metleč pri Topolšici in njegovega konja. Stropnik je peljal hlode po cesti čez železnicu in ni videl prihajajočega tovornega vlaka, kojega lokomotiva je udarila ob voz, ga vlekla še kakih 200 metrov s seboj in ubila gospodarja ter konja.

Otrok podlegel opeklbam. V Gubnem pri Pilštajnu se je polila dveletna posestnikova hčerkica Marija Jazbinškova z vrelo kavo tako hudo, da je podlegla opeklbam v celjski bolnišnici.

Strahovite posledice udara strele. V Šent Lenartu pri kolodvoru v Brežicah je udarila med nevihto strela v gospodarsko poslopje mladega mesarja Kramariča. S slemena je odskočila skozi okno v hlev in po žici, na katere je bil priklenjen pes, v električno napeljavo v hišo in od tam v zemljo. V hlevu je omamila strela 22 letnega Kramaričevega mesarskega pomočnika Jožeta Anželj, doma od Sv. Urbana pri Ptiju. Ubila pa je 6000 din vrednega konja ter vola in psa na verigi. Od strele se je vžgalo gospodarsko poslopje, ki je zgorelo s senom ter raznim orodjem. Gasilci so oteli hišo. Zgoraj omenjenega Anželja so po nesreči koj prepeljali v bolnišnico, kjer

je umrl po preteklu 25 ur. Nepoškodovan je ostal Kramaričev vajenec, ki je bil v trenutku udara na hlevu, kamor je bil poslan po seno za konje.

Ubit od električnega toka. V Št. Lenartu pri Brežicah je udarila strela še v električno napeljavo in je odtrgala žico, ki je padla v neposredno bližino Novakove hiše. 41 letni posestnik Ivan Novak je hotel žico odstraniti, a jo je žal prijel z golo roko. Našli so ga mrtvega z okrog roke ovito žico.

Plačal s smrto, ker se je vozil na vagon-skih stopnicah. Iz Ljubljane proti Trbovljam se je peljal s potniškim vlakom 26 letni Ivan Potrpin, mizarski pomočnik od Sv. Jurja pod Kumom. Radi vročine je stal z bratom na stopnicah vagona, medtem ko je vozil vlak proti Lazam. V bližini Laz je privozil mimo drug vlak s precejšnjo brzino. Ker se Potrpin ni dobro držal, ga je vrgel zračni pritisk s stopnic pod vlak. Kolesa so odrezala neprevidemu pomočniku desno roko in nogo ter je umrl v ljubljanski bolnišnici radi prevelike izgube krvi.

Odvetniški pripravnik smrtna žrtev planin. Dr. Julij Gabrovšek, odvetniški pripravnik iz Kranja, je pri plezanju po stenah v Razorju na Gorenjskem strmoglavlju v globočino ter se ubil. Reševalci so prinesli njegovo truplo v Kranjsko goro, od koder je bilo prepeljano v Ljubljano, kjer živi družina smrtno ponesrečenega. Rajni je bil eden najboljših slovenskih šahistov mlajšega rodu.

V planinah smrtno ponesrečil. 24 letni delavec Friderik Hrovatin, zaposlen na parni žagi v Domžalah pri Ljubljani, je zdrknil na Veliki planini v prepad. Z velikim trudem so ga izvlekli iz globine in so ga prepeljali v Kamnik in od tam v ljubljansko bolnišnico, kjer je umrl radi prehudi poškodb. Hrovatin si je prebil pri padcu lobanje, zlomil desnoro in nogo in nogo in povrh se je še zelo hudo poškodoval na znotraj.

Skočila iz vozečega vlaka in se ubila. 43 letna šivilja Terezija Pirc iz Podgorice pri Moravčah je šla na božjo pot na Rakovnik v Ljubljani. Ko se je vračala, je stopila v Ljubljani v pospešeni potniški vlak, ki se ne ustavlja v Kresnicah, kjer je hotela izstopiti, ampak šele v Litiji. Med vožnjo je izvedela, da je v napačnem vlaku ter sklenila, da bo skočila v Kresnicah iz vlaka, ki vozi skozi postajo bolj počasi. Ko je privozil vlak mimo postajnega poslopja, so se odprla vprivoči sibujogega prometnika vrata vlaka in Pirčeva je skočila s hrbotom naprej. Vrglo jo je potleh in pri padcu si je prebila lobanje ter obležala v mlaki krvi. Prometnik ji je priskočil z osebjem postaje na pomoč. Medtem, ko so jo prenesli v čakalnico, je izkravela.

»Erik,« se je oglasila napisled, »vi še nikdar niste povedali ali storili kaj takega, za kar ne bi mogli odgovarjati.«

»Hvala lepa za priznanje!« je odvrnil mladenič. »Res sem bil vedno odkrit in sem se zavedal odgovornosti za vse, kar sem počel.«

»Želim, da bi tudi zdaj bilo tako!« je skoraj drhte rekla Maria.

Mladenč je uvidel, da ga Maria ni razumela, zato je povedal naravnost:

»Maria, vztrajam pri tem, kar sem reklo: v navzočnosti tega človeka nočem slišati o vaši skrivnosti, ker on ni vreden vašega zaupanja.«

»Erik!« je vzklopila Maria. »Jaz poznam Rogerja in mi je hudo, ker ste ga v moji navzočnosti tako žalili.«

»In to je zame zadosten vzrok, da naredim konec prepriču,« se je zdaj oglasil Roger.

»Gospod Roger, vi lahko storite kar hočete,« je ostro odvrnil Erik, »toda če vam hoče Maria zaupati skrivnost, ki je za njo in njena brata važna, jo moram svariti.«

»Toda jaz nočem, da bi me svarili!« je spet vzklopila Maria. »Ali ste slišali, Erik? Nočem...«

»Potem bom to storil proti vaši volji,« je odločno odgovoril mladenč. »Roger je živinski tat in živinski tatovi...«

Roger je zakričal in se zagnal proti Eriku. Maria ga je zadržala. Naglo se ga je oklenila in se obesila nanj z vso težo. Roger se je ni otepal, temveč jo je privil k sebi. Dekle je jokalo, on pa je pogledal Erika in nekam zmagošlavno dejal:

»Če se še zdaj niste prepričali o tem, da vaše obrekanje ni uspelo, potem ste največji bedak v vsej Kaliforniji in Nevadi.«

Erik ni odgovoril. Gledal je Marijo, ki se je medtem izvila iz Rogerjevega objema, a njega ni pogledala.

»In zdaj pojrite, gospod Folkman!« se je spet oglastil Roger.

Erik je še vedno gledal Marijo. V njem je vrelo. Razjedala ga je zavest, da ga Maria obsoja, nič manj pa tudi slutnja, da bo deklica postala žrtev brezvestnega lopova. Nekoliko je še upal, da se bo Maria morda premislila in že lela dokaze za njegovo prejšnjo trditev. Varal se je. Maria ga je za trenutek pogledala in dejala:

»Da, gospod Folkman, pojrite! Žal mi je, da sem vas moral spoznati tudi od te strani!«

Erik se je trpko nasmehnil.

»Dobro, pojdem! Z Bogom, gospodična Maria!«

Priklonil se je in šel proti vratom, ne da bi pogledal Rogerja. Pri vrati se je za hip ustavljal. Nekaj je še hotel povedati, a se je premislil. Naglo je odprl vrata in jih spet zaprl za seboj.

Za vsakega otroka poseben tank! Tako je sklenila neka ameriška tovarna v Minneapolisu v Združenih ameriških državah, kjer izdelujejo na tekočem traku igračaste tanke za dečke. Naročil je toliko, da jih tovarna ne more sproti izvrševati. Dečki bodo pri svojih igračkah, ki so popoln posnetek pravih tankov, imeli tudi maske proti plinom.

Smrt znamenitega cigana. Te dni je umrl v Budimpešti Imre Magyary, ki so ga smatrali za najbolj prijubljenega in najbolj slovitega madžarskega ciganskega primasa. Budimpeštanski radio je dvakrat na teden prenašal njegove koncerte iz hotela »Hungarie«, ki so jih poslušali ljubitelji ciganske glasbe po vsem svetu. Že njegov oče je

(Daleje sledi)

19 letni mladenič padel s senika in se ubil. Na Janžekovskem vrhu pri Sv. Urbanu pri Pttru se je zgodila nesreča, pri kateri je bil ob življenu 19 letni mladenič Anton Satler. Omenjeni je spal na seniku s 14 letnim pastirjem. Ker mu je bilo ležišče pretrdo, se je preselil na drugo, mehkejše mesto. Z novega ležišča pa je zdrknal v spanju v gumno in obležal mrtev s prebito lobanjo.

Strela jih je samo prestrašila, a ne poškodovala. Med hudo uro na Šmarni gori pri Ljubljani so se umaknili ljudje deloma v cerkev in deloma v tamkajšnjo gostilno. Strela je udarila v zvonik. Z zvonika je preskočila na tamkajšnjo stojnico in razmetal deske, nato pa je švignila skozi okno naravnost med ljudi v krčmi. Na srečo je nekatere samo opazila, sicer je pa brez večje nesreče zopet zginila. Ljudje, ki so vedrili v gostilniški sobi, so si kmalu opomogli od strahu in hvalili Božega, da jih ni zadele — jhujše.

Prva pomoč po toči oškodovanim. Kot prvo pomoč po toči oškodovanim je nakazala banovina za okraj Celje 85.000 din, za okraj Slovenske Konjice pa 45.000 din. Prva podpora je namenjena za nakup semenja, umetnih gnojil, škropiva in drugih sličnih potrebščin.

Banovinski vinarski in sadarski zavod v Mariboru opozarja vinogradnike, da izvršete škopljene proti peronospori do 30. julija. Deževno vreme bo razvoj bolezni zelo pospešilo povsod tam, kjer škopljene ne bo pravilno in pravočasno izvršeno.

Otvoritev pohorske ceste nepreklicno dne 4. avgusta. Po Mariboru in okolici neki nedovorni ljudje raznašajo vesti, da se je blagoslovitev in otvoritev ceste Reka—Sveti Areh preložila za poznejši čas. To ni res! Slovenska blagoslovitev in otvoritev se bo vršila ob vsakem vremenu v nedeljo, 4. avgusta. Začetek slovesnosti ob 9 v Reki pri Hočah. Ob desetih bo na kraju nove banovinske ceste v gozdu pod Sv. Arehom blagoslovitev in otvoritev ceste. Ob 11 bo pri cerkvici sv. Areha pod milim nebom služba božja (prevzv. gošp. knezoškof dr. Tomažič). Popoldne bo ljudska veselica. Udeležence opozarjam, da si naj sami oskrbijo avtomobile za vožnjo na vrh Pohorja, ker pripravljalni odbor ne more dobiti dovolj vozil.

Kralj boter devetemu viničarskemu sinu. V Illoveh v župniji Sv. Miklavž pri Ormožu se je rodil viničarski družini Matije Jerebiča deveti sin, kateremu je botroval naš kralj Peter II. po svojem zastopniku g. polkovniku Petru Kilerju iz Maribora. Kraljevega zastopnika so sprejeli pred cerkvijo v Šmiklavžu krajevni uradi, društva in velika množica domačinov. Pozdravne besede je izrekel kralje-

vemu odposlancu g. župniku p. Anzelmu Polaku, ki je poudaril zvestobo in veliko ljubezen Šmiklavžanov do kraljeve hiše. Ob koncu govora je zaklical Nj. Vel. kralju »Bog živi!«, godba pa je zaigrala državno himno. Zahvali g. polkovnika so sledili pozdravi predsednika gasilske čete, g. šolskega upravitelja in slovenskega fanta v kroju. Kraljevi odposlane je viničarjevo družino obdaroval in se dal slikati v njeni sredini.

Zopetni pristanek nemških poskusnih balonov. Pred nedavnim smo poročali, da je pristal v okolici Pragerskega nemški poskusni balonček vremenoslovske postaje v Lindenberga v Nemčiji. Dne 23. julija okoli polnega je naletel v Brežah v občini Poljčane blizu svojega doma posestnik Petrinjak na balonček z merilnim aparatom št. 1672. Balonček in padobran sta nekoliko trpela na vožnji iz Nemčije na Spodnje Štajersko. Balonček je imel listek, kateri je vseboval prošnjo, kaj naj napravi z njim najditej. Vožnja je trpela komaj nekaj ur, ker je bil balonček na Nemškem izpuščen 23. julija in je še isti dan pristal pri nas. Posestnik Petrinjak je oddal najdbo okrajnemu načelstvu, ki jo bo poslalo nazaj zgoraj omenjeni opazovalni postaji. — Iz zgoraj omenjene vremenske opazovalnice je pristal balonček z merilnimi napravami tudi v Št. Vidu nad Valdekom. Tam je našel balon na svojem posestvu Jožef Aberšek in je ukrenil vse potrebno, da bo dobila opazovalnica merilne aparate, ki so bili v balončku.

Vrste kmečkih delavcev se množijo. V torek, 30. julija, je Vinarska šola v Mariboru poslala med kmečko ljudstvo 27 absolventov. Učiteljstvo Vinarske šole pod vodstvom g. ravnatelja Priola je v vzgojo in izobrazbo teh svojih fantov vložilo mnogo truda, ki ni bil zmanj. Učni uspeh je nameč nadvse zadovoljiv. Tako je Vinarska šola iz najboljših kmečkih fantov, ki se na tej šoli zbirajo leto za leto, ustvarila res idealne delavce na združnem in kmetijskem strokovnem polju med našim kmečkim ljudstvom. Taki delavci so nam danes bolj kot kdaj koli potrebeni, kajti novi časi, ki se nam približujejo, bodo potrebovali baš take ljudi. Iz tega ozira moramo biti banovini in učiteljstvu šole iz srca hvaljeni za vse, kar so za vzgojo fantov storili. Učiteljstvu in učencem pa k uspehu iskreno čestitamo!

Novo cesto gradijo iz Štor proti Št. Janžu nad Štorami in Svetini. Cesta je že zgrajena v precej dolgi progi pod Št. Janžem in se bo gradnja nadaljevala sedaj proti Štoram, po zneje pa se bo podaljšala še do Svetine. Cesta, v kolikor je že zgrajena, je prav lepa in bo za vsak vozovni promet sposobna.

bil znamenit primaš, ki ga je nekdanji madžarski ministrski predsednik Koloman Tisza imel zelo rad in ki je večkrat igral tudi staremu Francu Jožefu. Njegov sin, ki je obiskoval glasbeno akademijo, je družil v sebi staro cigansko nadarjenost za glasbo z moderno muzikalno kulturo. S ponosom je pripovedoval, da ni igral samo zadnjemu avstrijskemu cesarju, temveč tudi angleškemu kralju in holandski kraljici. V starosti 46 let je umrl za boleznjijo na ledvicah.

Čebele usmrtili slona. Slon velja za debelokozca, ki mu nobena stvar ne more kmalu do živega. Kakor pa kaže neka vest iz Kalkute, bo malo drugače. V bližini Madrasa je nekega slona napadel roj čebel.

»Počakajte, prosim, trenutek; bom poklica gospodčino,« je odgovorilo dekle in odhitelo skozi zadnja vrata. Še preden sta minuli dve minuti, je prišla trgovka. Nekaj trenutkov je strmela v tujko, potem pa je planila k nji:

»Za božjo voljo, Tilka, ali si ti? Ali je mogoče?«

»Dober dan, Trezika,« je rekla Tilka hladno in ponudila Trezki komaj prste, ne pa cele roke; »ali bi se lahko na samem kaj pomenili?«

»Seveda. Stopi z menoj v sobo!«

Skozi stranska vrata in skladišče sta prišli v svetlo prijazno sobo, ki je gledala na vrt. Trezika je pomagala Tilki, da si je slekla plašč, potem jo je posadila na zofo, sama pa si je pristavila stol.

Nekaj časa sta gledali druga drugo. Nobena se ni posebno spremenila. Končnica je v svoji elegantni obleki bila videti večja, obraz ji je postal še ljubkejši, koža še bolj bela in nežna kakor nekdaj; kodrasti lasje so se še svetili zlatorumeni, le na čelu je bila rahla brazdica.

Kratke tedenske novice

Anglija je priznala 23. julija novo češko-slovaško vlado, ki je bila sestavljena v Londonu.

Novi angleški vojni preračun znaša okoli 800 milijard dinarjev. Anglija je v vojnih izdatkih pred Nemčijo.

Najnujnejše delo novih vlad v baltiških državah, ki so bile sestavljene iz komunistov, je bila — odpoved konkordata.

Sovjetski vrhovni svet bo sklican na zasedanje 1. avgusta. Ob tej priliki bo določena nova uprava v priključenih baltiških državah ter v Bešarabiji in Bukovini.

Norveška vlada v Londonu je poslala norveškemu parlamentu izjavo, v kateri poudarja, da bo nadaljevala vojno ob strani Anglike.

Romunska vlada je odpoklicala iz Londona svojega poslanika radi zaostritve odnošajev med Romunijo in Anglijo. Angleška vlada je namreč po svojem poslaniku posvarila romunsko vlado glede njenega ravnanja z angleškimi državljanji.

Anglija je sklenila raztegniti pomorsko zaporoči na Španijo in Portugalsko, če da ti dve nevtralni državi dobavljata Nemčiji surovine, ki jih uvažata iz čezmorskih dežel.

Po izjavi sovjetskega komisarja za vojno marinice Kuznecova bo rusko brodovje najmočnejše na svetu. Lani je bilo zgrajenih 112, letos pa nadaljnih 168 najmodernejših vojnih ladij.

Stoletnico otroških vrtcev so praznovali zadnje dni v Nemčiji.

40 letnico vladanja je slavil zadnje dni italijanski kralj in cesar Viktor Emanuel. Jubilant se je rodil leta 1869. Poročil se je leta 1896. s hčerkko rajevo črnogorsko vladarjo Nikito.

Predsednik Slovaške dr. Tiso je podpisal ukaz, po katerem je Tuka postavljen za zunanjega ministra, Mach pa za notranjega ministra in bo prevezel ponovno poveljstvo nad Hlinkovo gardo.

Med Anglijo in Japonsko je izbruhnil nov hud spor. Japonci so aretirali, ne da bi navedli razlog, v petih mestih na Japonskem 11 uglednih angleških industrijalcev.

Do 26. julija se je preselilo iz Romunije v Bešarabijo 149.974 Besarabcev. Preseljevanje se še nadaljuje.

Zasedeno Francijo so razdelili Nemci na pet okrožij, v katera se bodo mogli vrniti francoski begunci v smislu nemških odredb.

Francoska vlada bo objavila prihodnje dni seznam tistih oseb, ki bi naj bile postavljene radi vojne krvide pred izredno sodiščem.

V Združenih ameriških državah so imeli v minulem tednu 40 stopinj Celzija vročine.

Neznosna vročina je zahtevala v Združenih ameriških državah v teklu minulega tedna 550 smrtnih žrtev sončarice.

Parlamentarne volitve bodo v jeseni na Švedskem. Volilni boj je pričel s shodi zadnjo nedeljo.

Sanatorij v Mariboru: Tyrševa ulica 19, tel. št. 23-58, je najmodernejše urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Voda je špecialist kirurg dr. Černič.

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

★

»Počakajte, prosim, trenutek; bom poklica gospodčino,« je odgovorilo dekle in odhitelo skozi zadnja vrata.

Še preden sta minuli dve minuti, je prišla trgovka. Nekaj trenutkov je strmela v tujko, potem pa je planila k nji:

»Za božjo voljo, Tilka, ali si ti? Ali je mogoče?«

»Dober dan, Trezika,« je rekla Tilka hladno in ponudila Trezki komaj prste, ne pa cele roke; »ali bi se lahko na samem kaj pomenili?«

»Seveda. Stopi z menoj v sobo!«

Skozi stranska vrata in skladišče sta prišli v svetlo prijazno sobo, ki je gledala na vrt. Trezika je pomagala Tilki, da si je slekla plašč, potem jo je posadila na zofo, sama pa si je pristavila stol.

Nekaj časa sta gledali druga drugo. Nobena se ni posebno spremenila. Končnica je v svoji elegantni obleki bila videti večja, obraz ji je postal še ljubkejši, koža še bolj bela in nežna kakor nekdaj; kodrasti lasje so se še svetili zlatorumeni, le na čelu je bila rahla brazdica.

14

Trezika je bila nekoliko polnejša ko prej kdaj, pa tudi ona se ni nič postarala; na obrazu ji je bila tihota otočnost.

Celo minuto sta obe molčali, kakor da vsaka pričakuje, kdaj bo druga začela in spregovorila. Nazadnje je dejala Trezika:

»Tilka, govorji vendar! — Kaj je s teboj? Tako čudna si. Od kod prihajaš?«

»Najprej mi ti odgovori!« je dejala Tilka še vedno hladno. »Ali sva si še, kakor sva si bili? Ali se je najino prijateljstvo razbilo?«

»Zakaj neki? Kako bi se bilo najino prijateljstvo razbilo?«

»Saj mi nisi hotela več pisati.«

»Kako bi ti naj bila pisala, ko pa že tri leta nisem mogla zvedeti, kje si, čeprav sem na vse strani spraševala?«

»Tudi na moja pisma z Brezij mi nisi odgovorila.«

»Tri tvoja pisma so se izgubila in tudi mojih ena karta.«

Tilka je neverna zmajala z glavo.

»Čakaj, ti bom dokazala,« je rekla Trezika in je šinila iz sobe.

Šele čez sedem ali osem minut se je vrnila in je izročila prijateljici pismo, ki ga ji je pisala 16. januarja 1891. in ki ga je pošta vrnila z opombo: »Odpoto-

Najdeno truplo utopljenega delavca. »Slov. gospoda« je poročal, da je utonil 14. julija pri kopanju v Breznu ob Dravi 28 letni Jožef Melhar, poročeni delavec v Westnovi tovarni v Celju. Njegovo truplo so našli v jezu na Falu in so ga prepeljali v Celje, ker je bil rajni iz Ložnice pri Celju.

Požari

V viničarskem poslopu posestnika Vivoda v Gabrovniku pri Slov. Konjicah je izbruhnil ogenj. Na mah je bila lesena in s slamo krita hiša v objemu plamenov. Gašenje je bilo onemogočeno zaradi pomanjkanja vode. V hiši je stanoval delavec Franc Grosek, kateremu je zgorelo pohištvo ter nekaj živeža. Vivod ima škodo le delno krito z zavarovalnino.

V Bratislavcih pri Polenšaku je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopu posestnika Potrča. Zgorelo je gospodarsko poslopje, sosedna hiša in štiri svinje. Škoda znaša 40.000 din.

Zočogni odpust iz kaznilnice. Iz mariborske maške kaznilnice so odpustili pogojno 28 kaznjencev.

25 krat kaznovana, a je še zagrešila sleparijo. V Mariboru je bila izročena sodišču šivilja Frančiška Simonič od Sv. Andreja v Slov. goricah, ki je bila že 25 krat kaznovana radi sleparjev in tativ. Njena največja kazen je znašala pet let težke ječe. Tokrat in že šestindvajsetokrat je zagrešila večjo goljufijo. Od inženirjeve soprote Roze Kotnik je izvabila platna za perilo v vrednosti 4000 din ter še 1000 din gotovine za delo, od trgovke Ivanke Legat pa 900 din gotovine.

Hudobja, ki zasluži ostro kazen. Iz Slatine Radenci poročajo: Pri posestniku Francu Kupljenu na Radenskem vrhu sta se zglasila Alojz

Roškar in Feliks Slana z Radenskega vrha. Ker jima radi vinjenosti niso postregli s pijačo, sta nasekala in poškodovala iz maščevanja starejši oreh. — Posestniku Jakobu Himmelrahmu v Murščaku sta Jakob Strniša in njegov sin iz maščevalnosti izruvala več dreves. — Posestniku Fr. Vrečiču v Boračovi je narezal leta 1938. neznanec 400 sadik zelja. Letos se je ujel prvotni neznan maščevalce pri istem delu, ko je v noči spet narezal istemu posestniku 175 sadik zelja. Na kratko označena maščevalnost se bo razčistila pred sodiščem in zasluži strogo kazen.

Spečemu vozniku izmaknil z voza dragocene cevi. V Slov. Bistrico je peljal iz Maribora uslužbenec Jožef Soršak 17 jeklenih cevi. Pred Sv.

Jožefom v bližini Bistrice je voznik zaspal in nekdo mu je izmaknil z voza štiri 2100 dli vredne cevi ter izginil. Orožniška poizvedovanja so dognala, da je pripeljal mimo spečega voznika tovorni avto iz Gorenjske. Šofer Valentin Kepa je naložil cevi na avto, jih odpeljal v Komendo in jih pustil pri nekem trgovcu. Orožniki so cevi zaplenili.

Vlom pri posestniku. V Štajngrobu pri Novi Štifti je bilo vlomljeno pri posestniku Jakobu Strnadu. Vlomilec je odnesel 3000 din gotovine.

Tativna vina. V Ljubečni pri Celju je bilo ukradenih iz Jesenikove kleti dvakrat po 300 litrov vina v vrednosti 1500 din. Oblast je izsledila krivca po kozarcu, katerega je našla pri njem.

P o s v e t u

Velika in obsežna povišanja v nemški vojski. Vodja nemške države Hitler je kot najvišji vojaški poveljnik izvršil celo vrsto vojaških napredovanj, ki jih je objavil v posebno počastitev odlikovancev pred državnim zborom 19. julija. Hitler je predvsem poudaril v svojem govoru pred poslanci, koliko se imata nemška vojska in z njo nemški narod zahvaliti dosedanjemu generalnemu feldmarsalu Göringu, stvaritelju nemškega vojnega letalstva. Zato ga je imenoval za državnega maršala ter mu podelil veliki križ železnega križa. Naslov »državni maršal« se je tokrat pojavit prvič. V 14. stoletju je bil vrhovni vojaški poveljnik nemške države »državni general feldmaršal«. Njegov čin je bil višji od činov vseh maršalov in knezov. Princ Evgen je bil n. pr. takšen »državni generalfeldmaršal«

in po njem še nekateri avstrijski generali. Naslova »državnega maršala« pa ni bilo. V srednjem veku je Nemčija sicer poznala naslov »državnega višjega maršala«, toda ta naslov ni bil vojaškega, temveč dvornega značaja in je pozneje za stalno prešel na saške zborne kneze. — Vrhovni poveljnik suhozemne vojske general Brauchitsch je bil povisan v generalnega feldmarsala in z njim še 11 zaslžnih generalov, med njimi poveljniki posameznih nemških armad generali Rundstedt, Leeb, Reichenau, List in Kluge, nadalje načelnik Hitlerjevega glavnega stana Keitel ter trije generali letalstva: Milch, Sperle in Kesselring. Mnogo generalov je bilo imenovanih za generaloberste.

Primerjava vojne moči med Anglijo na eni strani in Nemčijo ter Italijo na drugi strani.

Nemška vojaška godba igra v francoskem mestu

Od Nemcev zajeti ogromni francoski topovi

vala — ni znano, kam.« Tilka je motrila kuverto, vzela pisanje iz nje in ga pazljivo prebrala. Čez nekaj časa je vprašala začudeno:

»Kako je mogoče, da se pisma kar po vrsti izgubijo?«

»Saj se niso izgubila, ampak nekdo jih je prestregel,« je povedala Trezika. »Zase si mislim, kdo je bil. Po mojem nihče drug kakor Urh, tvoj brat.«

»Kaj? Urh naj bi jih bil prestregel? Zakaj pa?«

»O tem se bova pozneje pogovorili... Zdaj bi rada o tebi kaj izvedela — od kod prihajaš, kako se ti je godilo, kaj te je spet proti domu pripeljalo. Mnogo skribi in strahu sem se naužila zaradi tebe.«

»Torej me nisi pozabila? Še me imas malo rada?«

»Kako moreš vpraševati, Tilka? Ti si mi moja ljuba in edina prijateljica!«

Tilka je planila pokonci, objela prijateljico in zahitela na njeni ramenih:

»Moj Bog, tedaj imam na vsem svetu vendar še nekoga, ki me ima rad!«

Potem se je začela jokati, da jo je vso treslo.

»Za božjo voljo, Tilka, nikar tako!« jo je opominjala Trezika. »Pametna bodi, pomiri se in povej mi, kako je bilo!«

Šele čez nekaj časa se je Tilka pomirila.

»O sebi bi ti mogla malo in veliko povedati, pa ti bom na kratko,« je dejala.

Potem je pripovedovala, kako se ji je zadnja tri leta godilo, pa le v glavnih obrisih.

Tilka je bila čisto zagrenjena, ko na svoje zadnje, nujno pismo, ki ga je dne 10. januarja 1891. pisala Treziki, v naslednjih dneh ni dobila odgovora. Prav tisti čas je prišlo ono lažnivo, nesramno pismo od Lizke Škerjanc, ki mu je Tilka tem raje verjela, ker ji je Trezika že poprej enkrat nekaj o nekih marnjih omenila, ki da se pletejo okoli njenega moža, mož ji pa na njeno novoletno voščilo tudi ni odgovoril. Ker je Trezika tudi molčala, si je Tilka vse obrnila na hudo. Bila je prepričana, da se ji je Jurij izneveril; to jo je tako strašno zadelo, da ni mogla ne spati ne jesti in z nikomur govoriti; hodila je z objokanimi očmi kakor izgubljena ovca. Ko sta gospod Majer in njegova tašča silila v njo, jima je nazadnje razodela svojo žalostno usodo in povedala vse, kako je z njo in zakaj je šla od doma; kajti doslej je to skrivala pred njimi. Gospod Majer in stara gospa, ki sta bila v kratkem namenjena na pot, sta ji odslej na moč prigovarjala, naj gre z njima in naj ostane pri otroku za varučko. Tilka se ni dolgo upiral; saj bi se bila od male Lidije itak težko ločila, denarja tudi že ni več imela in na kako drugo službo ni bilo upanja. Z domaćimi ni hotela imeti nobenega opravka več, vrniti se domov pa bi bila še manj hotela. Otrok bi ji itak ne

Orjaška žival je podrla neko drevo in pri tem razdejala gnezdo čebel. Pobesnele žuželke so se zakadile v žival, slon pa jo je pobrisal, kar so ga nesle noge. Ni mu pomagalo. Čebele so ga tako dolgo zasledovali, da se je zvrnil, nakar so ga opikale do smrti. Znanosti podoben primer doslej ni bil znan.

Najhitrejši govorniki. Filologi so ugotovili, da so Francozi najhitrejši narod, kar se tiče govorjenja. Na minuto izgovore do 350 zlogov. Na drugem mestu so Japonci s 310, na tretjem Nemci z 250 in na četrtem Angleži z 220 zlogov na minuto. Najpočasnejša v govorjenju so neka polinezjska ljudstva, ki izgovore komaj 50 zlogov na minutno.

Po nemški statistiki ima Velika Britanija okrog 48 milijonov prebivalcev, Nemčija 85, Italija pa 45 milijonov. Državi osi razpolagata torej s 130 milijoni ljudi. Število moških v starosti od 18 do 50 let, ki prihajajo v poslov za vojno službo, znaša v obeh taborih 25% vsega prebivalstva. Po tem bi bilo Veliki Britaniji (če ne štejemo kolonij) na razpolago okrog 12 milijonov, Nemčiji in Italiji pa nad 32 milijonov vojakov in mož za uporabo v vojnih industrijah.

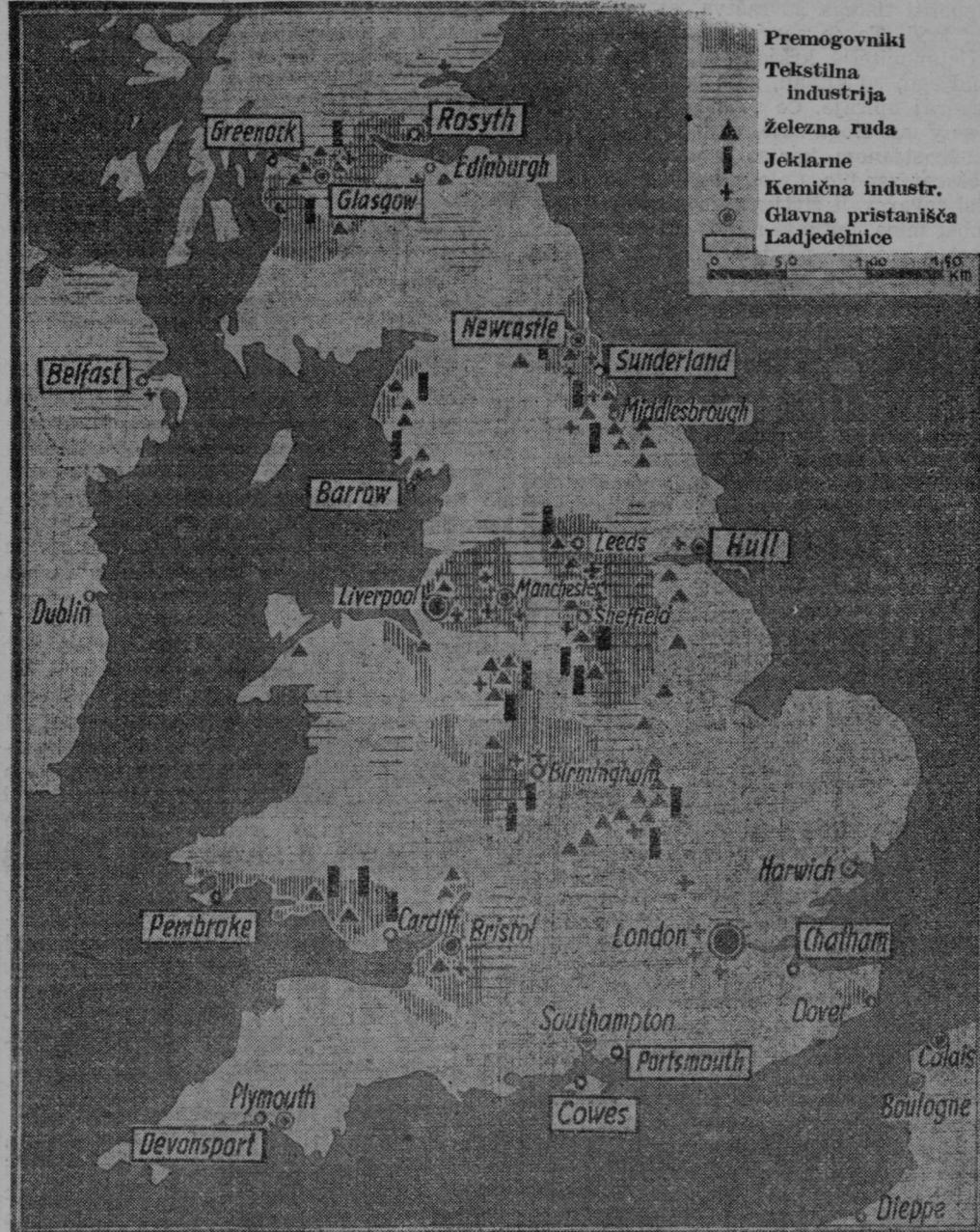
Francoska vlada proti vojnim krvicem, dezerterjem in nepokornežem. Petainova francoska vlada je izdala odločbo, po kateri pridejo pred sodišče bivši ministrski predsednik Daladier in še trije ministri radi vojne napovedi Nemčiji in vodenja vojne proti njej. Daladier je bil prepeljan iz francoske severnoafriške kolonije Maroko v glavno francosko pristanišče Marseille. Razen tega je določeno, da bodo vsi francoski državljanji, ki so zapustili ozemlje Francije med 10. in 30. junijem, izgubili državljanstvo in vso imovino, razen če dokažejo, da so bili nujno zadržani. Ista kazenska zadene tudi one, ki se v francoskih prekomorskih posestih ne ravnajo po odredbah Petainove vlade.

Kake dobrote je dobila sovjetska Rusija z zasedbo Besarabije? Z zasedbo Besarabije je dobila sovjetska Rusija in izgubila Romunijo po romunski gospodarski statistiki: 20% koruze, katero je dajala Romunija Besarabiji, dalje 37% ječema, 17,5% pšenice in 30% celokupnega pridelka rži. V Besarabiji je bila žetev vselej dobra, čeprav je drugod zatajila. Letos n. pr. bo romunska žetev v ostalih krajih države za 20% slabša od lanske, v Besarabiji pa boljša, kakor že 20 let ni bila taka. Od romunskega izvoza sončnic v Nemčijo je dajala Besarabija 80%, soje (znameniti in rodovitni manžurski fižol, iz katerega pridobivajo razna najfinješa olja in je tudi njegova cima izdatna živilska krma) pa 85% izvoza. Nemško društvo, ki je gojilo sojo, je izgubilo blizu 500 milijonov lejev vloženega kapitala ter nadaljnjih 500 milijonov, ki jih je kreditiralo kmetom za žetev, preračunano na 10.000 vagonov. Z izgubo Besarabije je Romunija prenehala kot izvoznica soje in sončnic. Besarabija je tudi imela tretjino vinogradne kulture Romunije na prostoru 350.000 ha. V Besarabiji sta bili tudi dve, v severni Bukovini pa ena največjih sladkornih tovarn Romunije.

Krščanska družina je cilj stremljenja vseh tistih, ki se resno trudijo, da bi obnovili sedanjo človeško družbo. Osnovna celica družbe je družina. Zdrava družina — zdrava družba, bolna družina — bolna, razpadajoča družba. Med tistimi činitelji, ki hočejo sedanje

človeštvo obnoviti iz njegove osnovne celice družine, je v prvi vrsti katoliška Cerkev. Papež Pij XI. je izdal prav lepo okrožnico o krščanskem zakonu in o krščanski družini. Iz te okrožnice zajemajo pouk in pobudo ne samo katoličani, marveč tudi nekateri protestantje in ločeni kristjani. Sedanji papež Pij XII. kaj rad sprejema novoporočence, da

jih opominja na pomen, važnost in naloge krščanske družine zlasti v sedanji dobi, ko pustoši po raznih narodih bela kuga, ko prospada morala in se širi nekrščanska vzgoja mladine. S posebnim priznanjem govori sveti oče o takih družinah, v katerih je mnogo otrok in katere so prešinjene z duhom pravega životvornega krščanstva. Tako je nedav-

Zemljevid Anglije in kraji njene industrije

Ruski car Aleksander III. je bil človek ne-nedavnih telesnih sil. Igraje je pretrgal celo igro kvart in s prstimi zvili kovanec za pet rubljev. Nekoč ga je avstrijski poslanik nadlegoval z raznimi pretiranimi zahtevami in ker je car vse zahteve odločno odklonil, se je Avstrijec spozabil in zareplil, da bo Avstrija mobilizirala tri kore svoje vojske na ruski meji, da bi s tem dala poudarka svojim zahtevam. Aleksander III. pa je posegel po srebrnih vilicah, jih skrivil v zanko ter položil pred poslanika: »Takole bom napravil z vašimi tremi kori.« Poslanik dunajskega dvora je nato preplašen utihnil.

Ruski car Nikolaj I. je pri inspekciji kadetskoga korpusa opazil na

dali, še pustili bi je ne do njiju; morda bi jima več škodovala kakor koristila, če bi se blizu doma kam spravila. Tako je torej šla z Majerjevimi na Gorico in Trst pa dalje z ladjo v Split. Povsodi so ostali kak teden, o veliki noči so šli v Dubrovnik, leto pa so prebili v Švici. Tu je vedeti minula gospoda žalost za rajno ženo, vedno bolj je bil okoli Tilke in nekega dne jo je kar naravnost vprašal, če bi ga hotela vzeti. Da ne sme, tega kot protestant ni razumel in je sili še naprej v njo. Tako Tilki ni ostalo nič drugega, morala je zapustiti družino, ki je bila tako dobra z njo. Težko se je ločila, najteže od male Lidije. Na srečo je med oglasi v časopisu našla kmalu drugo službo, in sicer pri neki grofici Kristalnik, ki jo je vzela za svojo družabnico. Ni imela drugega dela, morala je stari gospod pomagati pri oblačenju in biti vedno okoli nje. Čeprav je bila grofica že stara, je bila kakor obsedena od neugnane želje, potovati in potovati; ni imela nikjer obstanka in je kvečjemu kak teden prebila v kakem kraju. Z grofico je prepotovala Tilka v Švico, prišla v Benetke, v Rim, v Neapelj, na Sicilijo, potem na Grško, v Carigrad, v Sveti deželo, v Egipt, pa spet nazaj v Dalmacijo in v Italijo, kjer sta zadnjo zimo prebili. Pa čim dalje po svetu je prišla, tem bolj se je Tilki tožilo po domu in po otrokih. Ko kamen jo je tišala tudi negotovost, ko ni vedela, kako je še kaj doma. Da bi se vsaj tega kamna rešila, je v začetku marca pisala domačemu župniku in ga prosila, naj ji

sporoči, kako je z njenimi ljudmi. Toda prejšnji gospod, ki je Tilki toliko dobrega storil, je že dve leti počival za cerkvijo; namesto njega ji je čez nekaj časa odgovoril novi Šentanelski župnik in ji sporočil, da je Končnik domačijo prodal in da si je v Podklancu kupil večjo kmetijo, dalje, da je njen oče pred poldrugim letom umrl in da se je njen brat Urh oženil; o Treziku je pisal, da se je preselil v sosednje mestece, kjer si je vzel trgovino z mešanim blagom v njem. To kratko sporočilo Tilki ni bilo dosti, le povečalo je še njeno hrepnenje po domu. Nazadnje ni imela več obstanka, prosila je svojo gospo za štirinajst dni dopusta in gospa ga ji je rada dovolila. Hotela je le svojo nekdanjo prijateljico Treziko obiskati in, če bi bilo mogoče, svoja otročička videti... Z opoldanskim vlakom se je danes pripeljala in si je za več dni najela sobo v gostilni »Pri orlu«, kjer je prej kdaj njen mož navadno prenočeval, kadar so ga opravki zadržali v mestu. Ko je pojužinala, je prosila gospo gostilničarko, da je prisleda, in se ji je izdala za tukko, ki je že bila v teh krajih in v bližnjem Šentanelu. Zgovernra gostilničarka ji je jela pri povzetju in ji je nadrobila dosti starih in novih marnjev. Med drugim ji je povzetovala tudi o Končniku, ki je imel prej gostilno »Pri lipi« v Šentanelu, da mu je žena ušla in da že več let ni čuti o njej, ker ji ni bil zvest in se je z neko natakarico spečal in njegovo razmerje ni ostalo brez posledic. Če je ženska z otrokom še pri njem, tega ne

no posebno odlikoval družino slikarja Tita Ridolfi. V posebni avdienči je sprejel očeta, mater in 16 otrok: osem sinov in osem hčerk. Najmlajše dete je mati prinesla v naročju v Vatikan pred sv. očeta.

Judje proti krščanom. Čudno je judovsko ljudstvo. Preganjano je na svetu od raznih avtoritarnih in nacionalnih držav, vendar ne more pustiti tistega sovraštva, ki mu je nekako v krvi. To je sovraštvo zoper krščanstvo. Ustanovitelja krščanstva, učlovečenega Sina božjega, so križali, zato se tudi krščanstvu zmiraj upirajo. Če so v največji nevarnosti, se v ime Boga zatekajo po pomoč k zavednim krščanom, kar se je posebno zadnja leta večkrat zgodilo. Celo v krščanstvo silijo, da bi si zavarovali življenje in obstoj. Ko pa nevarnost mine, butnejo njihove slabe lastnosti zopet z vso silo na dan. To se je zgodilo na Poljskem, ko so njen vzhodni del zavzele

sovjetske čete. Ne samo, da so judje te čete z največjim navdušenjem pozdravili, kar bi se jim na vse zadnje lahko oprostilo. Šli so dalje. Niso se mogli premagati, da ne bi sovražno nastopili zoper verne krstjane, bodisi katoliške, bodisi pravoslavne, ter jih oškodili s hujskanjem in ovajanjem. Nekaj sličnega se je, po poročilu italijanskega lista »La Stampa«, zgodilo sedaj, ko so sovjetski vojaki zavzeli Besarabijo. Judje so ta dogodek proslavili s tem, da so ubili ruskega pravoslavnega škofa v mestu Cetatea Alba in tiste ruske duhovnike, ki so pred 20 leti pobegnili iz Rusije v Besarabijo. Prav tako so tudi pobili tiste romunske duhovnike, ki niso imeli časa, da bi pobegnili. Mnogo cerkva so začgali, mnogo hiš izropali, mnogo posestnikov ubili. Ta dejstva so nov dokaz, da ostanejo judje to, kar so bili: nasprotniki krščanstva.

nulega tedna povabljeni v Solnograd, kjer ju je sprejel nemški zunanj minister Ribbentrop. Isto povabilo sta prejela bolgarski ministri predsednik Filov in zunanj minister Popov. V poučenih nemških krogih izjavljajo, da so razgovori, ki so jih imeli nemški državniki z bolgarskim ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom na eni ter romunskim ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom na drugi strani, predstavljeni nadaljevanje razprav, ki so jih imeli nemški državniki nedavno s predstavniki Madžarske v Monakovem. Pri tej prilici so se uredili odnosi s Bolgarijo in Romunijo. V kakšni zvezzi pa naj bi bil poklic slovaškega ministra predsednika in zunanjega ministra v Solnograd, pa ni znano.

Romunska državnika sta nato še odpotovala v Rim na obisk k Mussoliniu in zunanjemu ministru grofu Cianu.

Sporno jabolko med Romunijo in Bolgarsko

Sporno jabolko med Romunijo in Bolgarsko je že desetletja tako zvana južna Dobrudža. Pod beleženo označbo je razumeti oni del Dobrudže, ki ga je morala Bolgarija po balkanski vojni leta 1913., odnosno po sestavni vojni odstopiti Romuniji. Južna Dobrudža obsega pet prejšnjih bolgarskih okrajev Dobrič, Balčik, Kurtbunar, Tutrakan in Silistrijo. Od južne Dobrudže je Bolgariji ostalo samo deset občin. Ostali del južne Dobrudže, ki obsega 7726 kvadratnih kilometrov s 378.000 prebivalci (leta 1930.), pa je morala Bolgarija odstopiti Romuniji. Južna Dobrudža predstavlja približno eno tretjino celotne površine Dobrudže, ki sega do izliva Donave. Po romunskem ljudskem štetju je imela leta 1937. celotna Dobrudža 22.6% bolgarskega prebivalstva, ki odpade predvsem na južno Dobrudžo.

Agrarni značaj in bogastvo južne Dobrudže

Južna Dobrudža ima predvsem agrarni značaj. Ker je pokrajina zelo rodotvorna, odpade na nerodovitno površino le okrog 7%. Po statistiki iz leta 1937. je znašal v južni Dobrudži pridelek pšenice 1.6 milij. metrskih stotov, pridelek koruze 1.0 milij. metrskih stotov, pridelek rži 1.1 milij. metrskih stotov in pridelek ječmena 0.6 milij. metrskih stotov. Znatna je v južni Dobrudži tudi produkcija oljnatih rastlin, ki obsega 37.000 ha, vinogradi pa obsegajo 9000 ha. Prebivalstvo se bavi tudi s proizvodnjo tobaka in bombaža, vendar zavzema žito 82% celotne kulturne površine. Močno je razvita tudi živinoreja. V industrijski in obrtni produkciji ter v trgovini pa je zaposlenih okrog 11.000 delavcev in načnešencev.

ga ministrskega predsednika grofa Telekyja in zunanjega ministra grofa Czakyja. Monakovskega sestanka se je udeležil tudi italijanski zunanj minister grof Ciano. Natančnih poročil o teh razgovorih javnost ni prejela. Sigurno pa je, da sta prejela predstavnika Madžarske v Monakovem od Nemcev in Italijanov navodilo, da naj odloži Madžarska razmiritev z Romunijo do po vojni.

Romunom brani Sedmograško sovjetska Rusija

Kakor kažejo razni znaki, tudi sovjetska Rusija ni za to, da bi odtrgali Madžari od Romunije Sedmograško. Rusija sili v Madžarsko kot protipritisč radi Sedmograške s svojo zahtevo po Podkarpatski Rusiji, katero so si prisvojili Madžari po zasedbi Češkoslovaške po Nemcih. Da bi si Madžarska naklonila Podkarpatsko Rusijo, da bi ta bila bolj za vztrajanje pri Madžarski kakor za odcepitev in spojitev s sovjetsko Rusijo, je že predložila madžarska vlada parlamentu zakonski predlog o avtonomiji Podkarpatske Rusije. Predlog določa širšo avtonomijo, kar pa se ne bo zgodilo na škodo državne celote. Osnutek nosi naslov: Zakon o vojvodini Karpati in njeni samoupravi.

Romunija in bolgarske zahteve

Ker sta Nemčija in Italija izmirili začasno Madžare in Romune, hočeta isto storiti tudi z Romunijo in Bolgarsko. Dne 23. julija je bilo iz Berlina službeno objavljeno, da sta bila romunski ministrski predsednik Gigurtu in zunanj minister Manolescu proti koncu mi-

ve; da pa mora za otroka plačevati, to je sodišče dolčilo. — Tilka se je morala siliti, da je premagala svoje razburjenje in da se ni izdala. Ko bi bila gostilničarka bistrovitnejša, bi bila morala opaziti, kako so tujko zadele njene pripovedi o Končniku. Tako pa je brezskrbno klepetala in pripovedovala, da se je Končnik poleg kmetije lotil še vseh mogočih reči, ki jih ne razume. Ljudje že vedo povedati, da je njegovo nekdanje bogastvo skopnelo, da je že ves v dolgovih in da bo prej ali slej zaropotalo. Pa tudi ni čudno; mož je cel brezverec in leto in dan ne zajde v cerkev — kako naj bi bilo potem kaj božjega blagoslova na njegovem početju! — Ker gostilničarka ni nehala pripovedovati, se je Tilka izgovorila, da je trudna, in se je umaknila v svojo sobo, kjer se je zgrudila na stol in zaihtela. Kar treslo jo je. Od raznih misli jo je zbolela glava. Preudarjala je, če ne bi bilo najbolje, ko bi se takoj obrnila in vrnila. Nazadnje se je odločila, da bo poiskala svojo nekdanjo prijateljico Treziko...

»Povej, ali je vse res, kar mi je gostilničarka povedala o Juriju!«

»Da mora za otroka plačevati, to je res. Ampak s Škerjančkovim že dolgo več nima kaj. Pri sodišču sta se dajala in sta se v hudem ločila.«

»Te sramote mu ne bom nikoli odpustila.«

»Tilka, odpustiti mora človek vedno. Saj je Jurij tudi usmiljenja vreden.«

»Njega na noben način nočem srečati... Pa otroka bi rada videla... Ali ne bi bilo mogoče, da bi Katra otroka sem k tebi pripeljala, Trezika?«

»Moj Bog, Tilka, Katra je že rajna; o božiču je umrla.«

»Umrla? Katra? Ti ljubi Bog! — — — Kako pa je z otrokom?«

Trezika je z obema rokama prijela Tilko za desnico in jo stisnila ter dejala skoraj s prošnjo:

»Trdna bodi, Tilka — saj si že toliko prestala!«

Tilka je strahovito prebledeli in se stresla, hip je pomolčala in potem izbruhiila:

»Trdna sem. Nič mi ne prikrivaj! Že vem: otroka sta tudi umrla — kar povej!«

»Ne, samo Ančka je umrla — šele pred tremi tedni — možgani so se ji vneli,« je jecala Trezika. »Gospodinja je otroka zanemarila.«

desnem krilu kadeta Kučkovskega, ki je bil jačji in višje rasti od njega. Car je vprašal kadeta: »Kako ste se drznili prerasati svojega vladarja?« Mladenč pa ni bil samo orjak, marveč tudi drznež in bistre glave, ter je odvrnil: »To je krivda Vašega Veličanstva. Nikolaj I. se je namrščil nad drznostjo: »Kaj si rekel? Moja krivda?« »Da, Veličanstvo, v službi Vašega Veličanstva nas tako dobro hranijo, da ni mogoče, da bi človek ne rastel.« Car je bil navdušen nad tem odgovorom. Obrnil se je k poveljniku korpusa in ga pohvalil, da tako dobro vzgaja častniški naraščaj, Kučkovskega pa je takoj ukazal premestiti v gardni polk.

(Dalje sledi)

Romunija in Madžarska

Koj za Rusijo sta se lotili močno okrnjene Romunije Madžarska in Bolgarija, vsaka s svojo zahtevo po odstopu ozemlja. Prva tirja od Romunije po svetovni vojni ji odvzeto Sedmograško, druga pa južno Dobrudžo.

Ker je pa Nemčiji in Italiji mnogo na tem, da bi bil ohranjen v tem delu Balkana mir, se trudita obe velesili, da bi se spor radi odstopa pokrajin odložil do zasedanja mirovnih pogajanj po tej evropski vojni. Hitler je povabil pred nedavnim v Monakovo madžarske-

ve; da pa mora za otroka plačevati, to je sodišče dolčilo. — Tilka se je morala siliti, da je premagala svoje razburjenje in da se ni izdala. Ko bi bila gostilničarka bistrovitnejša, bi bila morala opaziti, kako so tujko zadele njene pripovedi o Končniku. Tako pa je brezskrbno klepetala in pripovedovala, da se je Končnik poleg kmetije lotil še vseh mogočih reči, ki jih ne razume. Ljudje že vedo povedati, da je njegovo nekdanje bogastvo skopnelo, da je že ves v dolgovih in da bo prej ali slej zaropotalo. Pa tudi ni čudno; mož je cel brezverec in leto in dan ne zajde v cerkev — kako naj bi bilo potem kaj božjega blagoslova na njegovem početju! — Ker gostilničarka ni nehala pripovedovati, se je Tilka izgovorila, da je trudna, in se je umaknila v svojo sobo, kjer se je zgrudila na stol in zaihtela. Kar treslo jo je. Od raznih misli jo je zbolela glava. Preudarjala je, če ne bi bilo najbolje, ko bi se takoj obrnila in vrnila. Nazadnje se je odločila, da bo poiskala svojo nekdanjo prijateljico Treziko...

Kratko in hladno je pripovedovala nesrečna žena svojo zgodbo, kakor da pripoveduje o usodi kakega tugega človeka. Ko je Trezika dolgo molčala, je vprašala Tilka skoraj razburjeno:

»Ali mi imaš kaj očitati?«

»Za božjo voljo — ne,« je odgovorila prijateljica; »smiliš se mi tako, Tilka!«

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Zlatomašnik umrl v visoki starosti. Zadnjo soboto je zatinsil v Gospodu oči v Ptiju gospod Jakob Cinglak, zlatomašnik in upokojeni duhovnik. Rodil se je 11. julija 1858 na Sladki gori. Po odsluženi triletni vojaški službi in končanem bogoslovju v Mariboru je bil posvečen leta 1888. Kaplan je bil v Selnicu ob Dravi, v Št. Ilju v Slovenskih goricah, v Luki pri Zidanem mostu, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Žalcu, v Št. Petru v Savinjski dolini in v Vojniku. Zasluženi pokoj je užival v Ptiju deset let. Rajni je bil goreč in vesten duhovnik ter priljubljen povsod, kjer koli je bil na delu v dušnem pastirstvu. Vsemogočni mu bodi večni plačnik!

Smrt bivše posestnice v Studencih pri Mariboru. Tukaj je umrla 77 letna Amalija Pavalec, bivša kmetica v Jarenini. Po smrti si na se je poročila mlajša hči na domu v Gačniku. Z možem in samsko hčerkijo se je mati naselila v Studencih, kjer sta zakonca pred petimi leti obhajala zlato poroko. Rajna je bila zraven pred tremi leti umrlega moža pokopana proti koncu junija. Bila je ljubiteljica cerkve, revežev in katoliškega tiska. Še na bolniški postelji je čitala, dokler ji kap ni odvzela vseh moči in dar govorja. Po 12 dneh jo je rešila smrt zemeljskih muk. Bog ji bodi za vse plačnik!

Smrtni primeri na Vurbergu. Letos po Veliki noči smo pokopali preužitkarja Jožefa Rojko iz Vumbaha, sedaj, po treh mesecih, 23. julija, pa njegovo ženo Marijo Rojko v starosti 81 let. Na sedmini se je nabralo za novo bogoslovje v Mariboru 80 din, za kar vsem darovalcem iskrena hvala! Naj bo rajni, dobri mačici zemljica lahka! — Dne 24. julija pa smo pokopali hčerkjo Marijo Felicijan iz Krcelin v starosti 28 let. — Naj počivajo v miru!

Znan godec umrl pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah. Tukaj je umrl 72 letni Franc Gasparič. Štirideset let je muziciral z basom po gostijah in novih mašah. Z varčnostjo in delavnostjo si je z ženo kupil v Partinju majhno posestvo, kjer je v krščanskem duhu odgojil štiri hčere. Naj počiva v miru! — Preostalom naše sožalje!

Dobrotnik gasilcev umrl pri Sv. Marjeti nize Ptuja. Zopet so zadoneli zvonovi in nam naznali, da je odšel v večnost Sivka Mihael, lončarski mojster iz vasi Gorišnica v 44. letu starosti. Mučila ga je živčna bolezнь pet let. Prenašal jo je s potrežljivostjo. Bil je priljubljen pri sosedih in sploh vseh, ki so ga poznali in so mu od dveh gasilskih čet ob grobu zahvalili za njegovo dobrotno srce. Daroval je svoji moči goriščki gasilski četi in forminski novi gasilski motortki je bil boter. Forminski gasilci so ga v polnem številu spremljali na njegovi zadnji poti. Pevci so mu zapeli ob odprttem grobu. V vojno je odrnil leta 1915., januarja meseca, junija pa je že bil ujet na Doberdobu in odpeljan na Sicilijo, kjer je prebil 49 mesecev v ujetništvu. Zapušča žalujočo ženo in štiri še nedorasle otroke. Bog mu bodi plačnik za vsa njegova dobra dela! — Žalujočim naše sožalje!

Umrl po hudi bolezni. Žalostno so zapeli v petek, 26. julija, zvonovi pri Sv. Marjeti nize Ptuja ter oznanili žalostno novico, da je umrl v Muretincih Miha Antonič, star 73 let. Rajni je bil vesele narave in ljubezni proti vso-kumur. Kdor je prišel v njegovo hišo, vsakemu je postregel. Držal se je prve in največje zapovedi: Ljubi Gospoda, svojega Boga... Otroke je vzgojil v krščanskem duhu. Bil je vnet častilec sv. Ane in ravno na njen god je tudi umrl. Na stare dni je prijel vsak dan za dvojno orodje, namreč rožni venec in molitveno knjigo. Zavedal se je, da zemlja ni naš dom, ampak da smo tu samo najemniki. Pol leta pa ga je huda bolezнь priklenila na posteljo. Rajni Miha je dobrovoljno prenašal bolečine. Tolazil se je z Jobovimi besedami: »Bog je dal, Bog bo vzel.« Ob odprttem grobu je spregovoril g. svetnik ganljive besede rajnemu v slovo. Naj mu sveti večna luč! Žalujočim naše sožalje!

V desetem letu starosti je umrla marljiva učenka dekliške šole v Apačah Slovenka Emilia Steier, hčerkica g. Petra Steierja, posestnika v Lešanah, na zastrupljenju krvi. Že dalj časa je čutila bolečine na roki, bila naposled odpeljana v bolnišnico, a tudi operacije jih niso mogle rešiti. Živleinja. Slovenski dekliški pevski zbor ji je pri pogrebu zapel lepe žalostne. Naj počiva v miru!

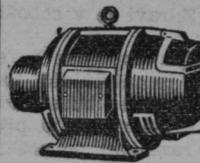
Smrt blage matere. Iz zvonika v Špitaliču pri Konjicah so 15. julija peli zvonovi v slovo

Frančiški Planine iz Toistega vrha. Ob odprttem grobu je domači g. župnik in duhovni svetnik Janez Gorican postavil rajno v zgled ženam ter orisal njeni plemenito življenje kot posebno častilko presv. Šrca Jezusovega. Dokler je mogla, je prejemala vsak prvi petek sv. zakramente. Par dni pred smrto je bila sprevadena in isti dan se je tudi vsa njena družina posvetila presv. Šrco Jezusovemu. Mati si je tako želela! Rekla je, da drugače ne bodo imeli domači božjega blagoslova v hiši. Rajna je pri Prahu gospodinjila 39 let in vsa leta je skrbela za katoliško časopisje v hiši. Bila je naročnica Mohorjevih knjig, »Slov. gospodarja«, »Glasnika presv. Šrca Jezusovega«; bila je v družbi križevskih žen, v III. redu in v armadi sv. križa. Po njej žaluje skrbni mož, pet odraslih otrok, pet sester in mi vsi, ki smo jo poznali. Blaga mati, počivaj sladko in se odpočij od dolgega trpljenja!

V spomin blagemu gospodarju. Pri Sv. Martinu pri Vurbergu je umrl mož, ki je bil nadvse dober gospodar tudi za svoje viničarje. Dokaz temu je to pismo, ki so ga njegovi viničarji poslali našemu listu in ki ga kot zgled, kakšno bodi razmerje med gospodarjem in viničarjem, prihodujemo z namenom, da vidijo tudi drugi, kako prisrčno je bilo sožitje med rajnjim Janezom Klementičem in njegovimi viničarji. Pismo glasi: Nismo mogli doumeti, da Vas je neizprosna usoda človeštva iztrgala iz naše sre-

DOBAVLJA-

POPRAVLJA

motive

in vse vrste električnih strojev

Domača tovarna

RUDOLF PASPA

Zagreb, Koturaška 69

dine. Kdo Vas bo nadomestoval? Zaman Vas bomo pričakovali. Nismo se Vas bali, kakor se godi na tolikih krajih, kjer ima gospodar samo surove besede za svojega viničarja. Pri Vas tega ni bilo. Z veseljem smo Vas pričakovali! A sedaj? Zaman se bomo ozirali, od kod pride naš oče, kakor smo Vas nazivali. Naj bi bil pokojni gospodar zgled vsem drugim gospodarjem! Ako boste hodili po pokojnikovi poti, ne bo pritožb in mržnje. Ni nam bil samo gospodar, temveč kakor oče, kateri skrbi za svojo družino. Kakor oče ne odreče prošnje svojih otrok, tako tudi rajni ni odrekel ničesar, kadar smo ga česa prosili. Vaše dobre v življenju še ni bilo dovolj. Še po smrti smo deležni dobrot. Nam ne bo mogoče povračati te dobre, toda hvaležen spomin na Vas ostane v nas neizbrisen! Spominjali se Vas bomo s hvaležnim srcem v molitvi in prosili našega Stvarnika, pri katerem bivate sedaj, naj Vam On poplača vsa Vaša dobra dela z večnim plačilom na rajske luvade! Hvaležni in žalujoci viničarji.

Dopisi

Dravska dolina

Maribor. V »Slov. gospodarju« sem čital dopis iz Podgorjice pri Slovenjem Gradiču, v katerem je bilo pisano, da je pred kratkim obhajal tamoznji g. župnik Simon Kotnik 25 letnico mašništva in 10 letnico župnikovanja v podgorški župniji. Gospod Simon Kotnik je doma iz ugledne Kotnik-župančeve rodbine na Dobrijah pri Guščaru. Ker sem živel deset let kot trgovec in lastnik »Tolstovrške slatine« v najblžji sosedstvini Simona Kotnika rojstne hiše, sem imel priliko spoznati vrlo kmečko hišo in vsestransko izobražene ter zavedne, narodne in značajne Kotnikove starše, brate, sestre ter sorodnike. S slavljenjem sem bil v stalnih stikih, ko je bil še dijak in pozneje kot bogoslovec ter kaplan. V narodnih bojih sva delila žalost in veselje ter sva postala odkritosrčna prijatelja in pobratima, na katerega imam najlepše spomine. Delali smo skupaj pred, med in po vojni za našo slovensko in jugoslovansko stvar v Mežiški dolini in na Korškem ter smo ob prevratu po svetovni vojni z združenimi močmi dosegli, da je Mežiška dolina — ta lepi in najbogatejši del slovenske koroske zemlje — pripadel naši svobodni Jugoslaviji. Pred 25 leti sva bila z ženo povabljena na Simona Kotnika novo mašo ter nama je fotografija s te primicije — ki jo skrbno hrani — zelo drag spomin na našega ljubega Simona in vse njegove sorodnike ter svate, ki so na tej sliki. V spomin na dragega prijatelja iz mladih let sem zabeležil te vrstice v dokaz, da smo še vedno vedri idealisti kot pred 30 leti. — And. Oset.

Mariborska okolina. Med Sv. Urbanom in Gričem in Rošpohu pri Grajnerjevi kapeli je mestno električno podjetje s podporo banovine in občine Kamnica postavilo transformator. S tem je omogočeno, da bodo vsi prebivalci v Rošpohu, pri Sv. Urbanu, Griču, Sp. Sv. Kungotu itd. dobili v svoje domačije električno razsvetljavo in pogonsko silo za mlatilnice, slamoreznice, stiskalnice, žage, sesalke itd. Znana izletniška gostilna pri Sv. Urbanu in nekaj posestnikov v Rošpohu so si že napeljali v svoje domove električno, kar je v sedanjem času, ko je pomanjkanje petroleja in bencina, zelo važnega gospodarskega pomena. Mestnemu električnemu podjetju, banskim upravam in občini Kamnica bo prebivalstvo zelo hvaležno, da elektrifikacijo podpira in pospešuje.

Dravsko polje

Ptujska gora. Vest, da na Ptujski gori priredimo 11. avgusta veliko tombolo, je vzbudila že sedaj toliko zanimanja med vsemi prebivalci Gore in vse bližnje ter daljne okolice, da zamorenje reči, da bo ta tombola res uspela v vsakem oziaru. Pa saj bodo tudi dobitki zares taki, da ne bo

nikomur žal, dati 2 din za tablico in dne 11. avgusta zadeti na Ptujski gori prvorstno kravo s teletom, pet moških in ženskih koles, klaptrdov, krasno namizno uro, kuhijsko upravo, skupine namizne posode itd. Vseh dobitkov bo nadstiri sto, tako da bo mogel vsak zadeti sebi primeren dobitek dobre kakovosti. Zato hitro sezite po tablicah in pridite v nedeljo, 11. avgusta, na Ptujsko goro, ker po vsej deželi gre glas, da na Ptujski gori sreča čaka vas.

Slovenske gorice

Apša. Starešina tukajšnje finančne kontrole g. Farasin je bil na lastno prošnjo premesčen v Laško. Bil je predsednik Rdečega križa, član moškega pevskega zbora. Radi svojega prijaznega nastopa in družabne narave je bil povsod priljubljen. — Iz Črnomlja je prišel na njegovo mestno g. Debeljak, ki mu želimo, da bi se tu pri nas dobro počutil.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Ozmc Francu, posestniku v Cvetkovcih, je doslej še neznan tat ukral iz omare 6800 din gotovine. Za tatom pozvedujejo orožniki. — V schoto sta se poročili g. Mihelič Egon, učitelj, in gđena Klethofer Frida, učiteljica. Novoporočenecem, ki sta agilna prosvetna delavca, želimo v novem stanu obilo sreče in božjega blagoslova!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. V petek, 19. julija, se je nekaj ur mudil pri nas evangeličanski škof dr. Popp, ki se nahaja na oddihu v Radencih. — Na tukajšnji dvorazredni trgovski šoli, ki ima pravico javnosti, je razpisano mesto ravnatelja. — V torek popoldne se je sredi Sobote zgodila avtomobilска nesreča, ki je k sreči povzročila le nekaj gmotne škode. Na glavni cesti je namreč stal neki tovorni avto, naložen s slamo. Mimo je privozil Benkov avto. Benkov šofer ni videl za s slamo naloženim vozom osebnega avtomobila in je zavozil v njega ter mu popolnoma uničil zadnji del, sunek pa ga je vrgel na trotoar. Sreča, da v osebnem avtomobilu ni bilo nikogar. — Gradba novega šolskega poslopja končno prihaja k uresničitvi, kajti za 14. avgust je razpisana licitacija za zidarska in druga dela. To je bil že skrajni čas, ker svojih malčkov skoraj nismo več upali pošiljati v sedanje nezdrave prostore. Poleg vsega pa sedanje poslopje nikakor ni bilo v ponos naši metropoli. — Zadnji čas bi že bil, da bi se začelo tudi z izdavo gimnazijskega poslopja, ker sedanji prostori daleko ne odgovarjajo več potrebam časa, ker so premajhni in zato morajo imeti dijaki deljeni pouk, kar je za revnejše, ki se vozijo, zelo težavno.

Bogojina. Prejšnjo nedeljo se je k novi maši g. Varga Ludcvika iz Strehovec iz vseh strani

zbralo mnogo ljudi. — Pred kratkim je devetletni deček Jožek Puhan nesel svoji materi koso, da bi kosila travo. Pri tem poslu pa je po nesrečnem naključju padel na koso in na desni občutne poškodbe. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Turnišče. V nedeljo, 21. julija, popoldne so se začeli z juga proti nam valiti temni oblaki, kar nam je že v naprej dalo slutiti, da se bliža huda ura. Nastal je močan vihar, ki je na polju prevrnil vse žitne križe ter jih razmetal po sosednih njivah v daljavo 50 m, tako da so naslednji dan posestniki s težavo ugotavljali, kateri snop je katerega last. Med ploho je padala tudi toča, ki je naredila precej škode. Vihar pa je bil tako močan, da je korozo tako zdelal, da je bila videti kot bi jo z valjarjem povaljal. — Letošnjo žetev smo teže dokončali, ker nam je mnogo nagajal dež. Mlatilni stroji so že tudi začeli peti svojo enakomerno pesem. Kadar je malo lepše vreme, se zgrinjajo okrog njih velike množice ljudi in skrbijo, da čimprej zmatlajo ter tako pospravijo svoj glavni pridelek. Letos je sad bolj slab, ker je bilo večinoma deževno vreme in se zrnje ni prav napolnilo. En križ rži (20 snopov) daje 20–30 kg.

Martjanci. Zadnje čase dobiva naša zdgodovinska cerkvica vedno lepše obličeje od zunaj in od zunanjosti. Cerkev smo prekrili in na stolpu dali nov pozlačen križ. Tudi ob znotraj smo dali napraviti novo marmornato obhajilno mizo ter prenaredili okna, tako da stare zdgodovinske freske vedno bolj prihajajo do izraza.

Veščica. Prejšnji teden ponoči okrog 11 so tu kajšnji cigani napadli z dela vracačočega se milarskega pomočnika iz Sobote ter so ga s koli tako obdelali, da se je moral zateči v bolnišnico. Take divjake bi bilo treba strogo kaznovati.

Čikečka vas. V prvi polovici julija je pri posestniku N. iz neznanega vzroka začelo goretih gospodarsko poslopje. Le takojšnji pomoči domačih gasilcev se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil naprej na stanovanjsko poslopje in sednje hiše. Škoda je precejšnja.

Savinjska dolina

Gora Oljka v Savinjski dolini. Tako zvana »dobraška« lepa nedelja, ki naj bi bila dne 28. julija na gori Oljki, je letos radi nove sv. maše, ki je bila zadnjo nedeljo v Šoštanju, preložena na naslednjo nedeljo, 4. avgusta. To nedeljo bo imel na gori Oljki slovesno opravilo g. Ivan Kasesnik, novomašnik iz Šoštanja, in bo po sv. maši tudi podelil novomašni blagoslov ter delil novomašne podobice. Pridigal bo znani »pojoči misijonar« p. Odilo Hajnšek, frančiškan iz Ljubljane. Opozarjam na vabimo ljudi iz bližnje in daljne okolice, da se v obilnem številu udeleže te lepe slovesnosti!

Saleška dolina

Škale pri Velenju. V tukajšnji cerkvi se vrši 1. in 2. avgusta še tudi v bodoče porcijunkulska pobožnost po sledenem sporednu: na predvečer bodo ob »večni luči« večernice in spovedovanje vernikov. Na dan porcijunkule bo ob 6 pridiga in sv. maša pred Najsvetješim; po sv. maši litanije Srca Jezusovega. Ob 8.30 pridiga in slovesna sv. maša. Pride g. Lazarist od Sv. Jožefa pri Celju. Verniki iz sosednjih župnij, ki nimajo tega privilegia, naj se bogatih odpustkov udeleže v kar največjem številu!

Šmarski kraji

Sladka gora. Dela na cesti, ki bo vezala postajališče Lipoglav s Sladko goro in šmarski okraj s konjiškim, se pridno nadaljujejo. Čeprav je teren zelo težak, se bo letos precej naredilo. Nad 20 domačinov najde delo in zaslužek pri tej cesti, da se izogne skrajni bedi, ki bi pritisnila zlasti letos, ko so že davno pošle vse lanske majhne zaloge. Zmanjšalo je krompirja, saj ga je bilo v jeseni čisto malo in še tistega je v ostri zimi precej zmrznilo; zmanjšalo je fižola, kruh (»papa« mu tukaj pravijo otroci) je pa itak redek. Zaslužka nikjer. Res, stradati bi morali, če ne bi bilo vsaj pri tej cesti bornega zaslužka, ki ga itak vsega damo za živež. Hvaležni smo banski upravi v Ljubljani in cestnemu odboru v Šmarju, da se tudi letos dela nadaljujejo in je upanje, da se cesta v doglednem času naredi. Hudo je za nekatere posestnike, ki jim nova cesta zavazi v njihove njive in vinograde. Res je težko, ko padajo trsi, ki že kažejo lepe grozde. Vendar so ti posestniki toliko pametni in uvidijo, da se cesta pač ne more izogniti, ker bi bila potem preveč zavita, ampak se mora speljati tam, kjer bo krajša in boljša. Vse težave bodo pozabljeni, ko se bo sredi vinogradov

vila bela cesta, saj bodo tudi vinogradi sami imeli mnogo večjo vrednost, ker bodo laže dostopni. Do zdaj v teh krajinah brez ceste večkrat ni bilo mogoče prodati vina, medtem ko v bolj dostopnih krajinah prodajo vse. Brez žrtev se pa ničesar narediti ne more. — Nesreča nas tudi najdeje. Tako je pred kratkim zašla pod sosedov voz 14 mesečna Majcen Angela v Novi vasi. Voznik je imel na vozu svoje otroke in ni mogel pozitivno prostor pred vozom in je udarec konca kolesa hitro upihnil luč življenja Angelici, katere duša je splavala med angelčke. Istega voznika Novaka je preteklo nedeljo zadel drug hud udarec, ko mu je do tal pogorela viničarija z vsem

inventarjem, le sode, prazne in nekaj polnih, se je posrečilo rešiti zadnji trenutek. Viničarija je bila zavarovana le za malenkost. Viničarjev desetletni sin, ki je bil sam doma, da je zažgal raztrgan »pobar«. Bog nas varuj takih »pobarjev« in vseh takih in enakih nesreč!

Dravinjska dolina

Zreče pri Konjicah. Poročil se je Šuman Alojzij, podpreglednik finančne kontrole, z gdeno Godič Marico, učiteljico ženskih ročnih del. Nashe častitke!

Kmečka trgovina

Če je kruh drag, je drago vse

Iz žitorodnih pokrajin države že prihajajo poročila o žetvi. S tem v zvezi se vedno bolj širijo glasovi, da je treba ceno pšenici dvigniti. Vlada je baje že sklenila (uradnega razglasila še ni bilo), da se zviša najvišja cena pšenici od doslej določenih 230 din za stot na 250 din. Ta cena bi se naj plačala kmetom za najboljšo pšenico, slabša pšenica bi pa naj bila za 10–15 din cenejša. Ker se priznava v trgovini zaslužek 12%, prištevši stroške in tovorino, bi po gornjem morali plačati revnejši prebivalci v bolj oddalejnih krajih države okrog 300 din za stot pšenice. Gornje cene so pa mišljene za začetek žetve, pozneje namečreč nameravajo — kakor je bilo v prejšnjih letih v navadi — zvišati ceno od 250 na 280 din ali celo na 300 din za stot, tako da bi reveži morali plačati za stot pšenice celo do 350 din. Obeata se torej žitna draginja, kakršne še ni bilo.

Visoke cene pšenici prinašajo Sloveniji samo draginja. Kmete, ki prodajajo pšenico, bi v Sloveniji lahko na prste prešteli. Velika večina mora kruh kupovati. S tem v zvezi se živiljenje podražuje. Delavci zahtevajo večje plače, če hočejo živeti. Z večjimi plačami delavcev se pa podražujejo industrijski izdelki, predvsem blago, tako da še tisti redki, ki morda žito draže prodajajo, nimajo od tega prav nobene koristi, kajti kolikor več dobe za žito, toliko morajo blago za oblike in druge potrebujočine draže plačati. Vidimo torej, da niti žitorodni kraji nimajo od visokih cen pšenice prav nobenega dobička. Dobiček imajo le redki žitni špekulantini in pa izjemstvo, ki kupuje našo pšenico, dočim se domače prebivalstvo mora hraniti s koruzo. Izvoz pšenice se nameč omogoča le z visoko ceno in draginja v državi ter da si deset milijonov Jugoslovancev, ki mora kruh kupovati, zatiska pas.

S stališča velike množice kupovalcev kruha posebno v Sloveniji je zvišanje cene pšenice neopravičljivo, saj je že sedanja cena tako visoka, da si revnejši sloji ne morejo več kupovati kruha. Vlada naj zastopa stališče revežev ne pa stališče špekulantov in tujcev. Živiljenje revnemu ljudstvu je treba poceniti! Pri končni določitvi cen pšenice naj torej pri merodajnih činiteljih odloča socialni čut do revnega ljudstva.

Država je določila cene drž

Ministrstvo za trgovino in industrijo ter ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje sta izdali uredbo, po kateri se pri količinah najmanj enega desettonskoga vagona drva ne smejo prodajati po višjih cenah, kakor pa so naredil:

1. bukova polena prve vrste po 110 din; bukova polena druge vrste po 101.50 din; okrogla bukova polena prve vrste po 100 din, okrogla bukova polena druge vrste po 92.50 din;

2. gabrova polena prve vrste po 117.50 din; gabrova polena druge vrste po 105.50 din; gabrova polena tretje vrste po 95 din; okrogla gabrova polena prve vrste po 100 din, druge vrste 95 din;

3. borova polena prve vrste po 97.50 din, druge vrste po 90 din, tretje vrste po 83.50 din, okrogla borova polena prve vrste po 77.50 din;

4. jesenova polena prve vrste po 102.50 din, druge vrste po 97.50 din;

5. hrastova polena prve vrste 92.50 din, druge vrste po 80 din;

6. brezova polena po 76 din;

7. mešana trda polena po 82.50 din, hrastova ali trda mešana polena tretje vrste po 76 din, mešana polena po 80 din;

8. lipova polena po 105 din;

9. okrogla bukova polena prve vrste po 70.50 din, druge vrste po 62.50 din; okrogla gabrova polena prve vrste po 79 din, druge vrste po 70

din, okrogla borova polena po 70 din, jesenova po 79 din, hrastova po 70 din, brezova po 62.50 din, mešana trda okrogla polena po 62.50 din, enkrat precepjena bukova polena po 55.50 din, mešana enkrat precepjena drva po 47.50 din;

10. nevezani bukovi odpadki po 57 din, mešani trdi nevezani odpadki po 52.50 din.

Vse cene veljajo za en kubični meter franko vagon ali šlep na postaji, kjer se drva nakladajo. Na desettonskem vagonu mora biti naloženih 20 kubičnih metrov drv.

Drvarska podjetja so dolžna na vidnem mestu razobesiti objavo upravne oblasti o maksimalnih cenah drv za kurjava. Vse prej sklenjene pogodbe, ki niso bile izvedene do dne uveljavljenja tega sklepa, se morajo izvršiti po novih cenah, v kolikor dogovorjene cene niso za kupca ugodnejše. Isto velja tudi za delno neizvršene pogodbe, pri katerih nove cene veljajo za še nedobavljeni del blaga.

Kdor bi se pregrel proti gornjim določbam, bo kaznovan z zaporem do 6 mesecev in denarno kaznijo do 50.000 din na podlagi člena 8. uredbe o nadzorstvu nad cenami. Ta sklep stopi v veljavo z dnem objave v »Službenih novinah«.

Drobne gospodarske vesti

Kaj in koliko bomo prodali Grkom. Kakor smo že poročali, je bil med našo državo in Grčijo došegen trgovski sporazum. Po tem sporazumu bomo lahko prodali Grkom 200.000 glav ovac in koz, 1000 glav prašičev, 100 ton masla, 150 ton koškavelja, 150 ton slian rib, 100 ton konoplje, 250 ton kastične sode, 1000 ton natrijevega karbonata, 200 ton kalcijskega karbonata, 100 ton metilnega alkohola, 100 ton papirja za cigarete, 5 ton emajlirane posode in 15 ton klincev.

Trgovska pogajanja med nami in Slovaško so se pričela 26. julija v Beogradu. Jugoslavija izvaža v Slovaško suhe slike, tobak, svinjsko meso in pirlit, iz Slovaške bi pa dobivali ječmen (za pivovarne), krom, papir in železniške tračnice. Višino gornjega blaga, ki se naj izmenja med Slovaško in našo državo, bodo določila pogajanja, ki so vsekakor potrebna radi praznine, ki je v Evropi radi vojne na gospodarskem polju vedno večja.

Cena goveje živine po sejmih

Voli. Maribor debeli 7—7.75 din, poldebeli 6.25 do 7 din, plemenski 6.75—8 din; Dravograd I. 8 din, II. 7 din, III. 6 din; Laško I. 8.75 din, II. 8 din, III. 7 din; Ljubljana 6.50—8.50 din; Kranj I. 9.25 din, II. 8.50 din, III. 7 din; Črnomelj 6—7.50 din kg žive teže.

Biki. Maribor 5—7 din kg žive teže.

Krave. Maribor debele 6.50—7 din, plemenske 5.50—7 din, klobasarice 4—5.25 din, molznice 5 do 8 din, breje 5—7 din; Dravograd I. 7 din, II. 5 din, III. 4 din; Laško I. 7.50 din, II. 6.75 din, III. 6 din; Ljubljana 4.50—7.25 din; Kranj I. 7.75 din, II. 6.75 din, III. 5 din; Črnomelj 5 do 6 din kg žive teže.

Mlada živila (telice in mladi voli). Maribor 6.50 do 7.75 din; Dravograd I. 8 din, II. 7 din, III. 6 din; Laško I. 8.50 din, II. 7.50 din, III. 6.75 din; Kranj I. 9.25 din, II. 8.50 din, III. 7 din; Črnomelj 6—7.50 din kg žive teže.

Teleta. Maribor 6—7.50 din, Dravograd I. 8 din, II. 7 din; Laško I. 9 din, II. 8 din; Ljubljana 9 din; Kranj I. 9 din, II. 8 din; Črnomelj 8.50 din 1 kg žive teže.

Svinje

Plemenske. Maribor 5—6 tednov 110—145 din, 7—9 tednov 150—200 din, 3—4 mesece 210—320 din, 5—7 mesecev 350—470 din, 8—10 mesecev 480—610 din, 1 leto stare 750—920 din komad;

1 kg žive teže 8—10.50 din, 1 kg mrtve teže pa 12—15 din.

Pršutarji (proleki). Dravograd 10 din, Laško 10 din; Kranj 10—12 din kg žive teže.

Debele svinje (šperharji). Dravograd 12 din, Laško 13 din, Kranj 12—13 din, Črnomelj 12 din 1 kg žive teže.

Mesne cene

Goveje meso. Maribor volovsko I. 14—16 din, II. 12—14 din, meso bikov, krav in telic 10 do 16 din; Dravograd I. 13—15 din, II. 12—14 din; Laško I. 14—16 din, II. 10—14 din; Trbovlje 14 do 16 din; Kranj 16 din; Črnomelj 14 din kg.

Teleće meso. Maribor I. 12—16 din, II. 10 do 14 din, Trbovlje 14—22 din kg.

Svinjsko meso. Maribor 14—18 din, Dravograd 18 din, Laško 18—20 din, Trbovlje 18 do 20 din, Kranj 20—24 din, Črnomelj 18 din kg.

Slanina. Maribor 18 din, Dravograd 20 din, Laško 20 din, Trbovlje 19—20 din kg.

Svinjska mast (zabela). Maribor 20 din, Dravograd 20 din, Laško 22 din, Trbovlje 22 din, Kranj 22—24 din, Črnomelj 25 din kg.

Drobovina. Maribor pljuča 8—10 din, jetra 12, reberca 14—15 din, glava 8—10 din kg; ledvice 2—3 din, noge 1.50—3 din komad.

Tržne cene

Žito. Dravograd: pšenica 250 din, ječmen 200, rž 225 din, oves 200 din, koruza 275 din; Laško: pšenica 330 din, ječmen 260 din, rž 280 din, oves 295 din, koruza 230 din; Kranj: pšenica 350 din, ječmen 250 din, rž 250 din, oves 250 din, koruza 235 din; Črnomelj: pšenica 250 din, ječmen 210 din, rž 210 din, oves 220 din, koruza 220 din 100 kg.

Fižol. Maribor 4—6 din, Dravograd 6.50 din, Laško 4.50—5 din, Trbovlje 7 din, Kranj 5—7 din, Črnomelj 4—5 din kg.

Krompir. Maribor 2—2.50 din, Dravograd 1.50 din, Laško 1—2 din, Trbovlje 2.50 din, Kranj 2 din, Črnomelj 3 din kg.

Seno. Dravograd 70 din, Laško 60 din, Maribor 60—75 din, Kranj 100 din, Črnomelj 90 din 100 kg.

Lucerna. Dravograd 80 din, Laško 90 din, Črnomelj 125 din, Kranj 100 din 100 kg.

Slama. Dravograd 40 din, Laško 40 din, Kranj 75 din, Črnomelj 50 din 100 kg.

Kože. Goveje: Dravograd 12 din, Laško 18, Kranj 16 din kg; teleće: Dravograd 14 din, Laško 22 din, Kranj 22 din, Črnomelj 16 din kg; svinjske: Dravograd 9 din, Laško 14 din, Kranj 10 din kg.

Moka. Dravograd: pšenična 4.75 din, koruzna 3.30 din, ajdova 5 din kg; Laško: pšenična 4.35, koruzna 3 din, ajdova 5—5.20 din kg; Kranj: pšenična 4.50—5 din, koruzna 3.25 din, ajdova 4—7 din kg; Črnomelj: pšenična 4.25—4.75 din, koruzna 3 din kg.

Jajca. Maribor 1 din, Dravograd 0.75 din, Trbovlje 1 din, Kranj 1 din komad.

Mleko. Dravograd 2.50 din, Trbovlje 2.50 din, Kranj 2.25—2.50 din liter.

Volna. Neoprana Dravograd 25 din, Kranj 38 din, oprana Dravograd 32 din, Kranj 45 din kg.

Mariborski trg

Zelenjava. Čebula 4—6 din, česen 12—16 din, paradižniki 8—10 din, hren 7—9 din, fižol v stročju 2—5 din kg; zelje 1—4 din, kumara 1—3 din, zelena paprika 0.50—1 din, karfijola 1—10 din, ohrov 1—3 din, zelena 0.50—3 din, buča 1—5 din, glavnata solata 0.25—1 din, endivija 0.25—1 din, por 0.25—1 din, redkev 0.25—1 din; kup špinače, radiča, korenja, graha v stročju 1 din; 3—8 kolerab 1 din, šopek peteršilja in majarona 0.50—1 din, liter luščenega graha 3.75 do 5 din.

Sadj. Jabolka 8—12 din, hruške 8—14 din, suhe slive 6—10 din, marelice 12—20 din, breskve 12—20 din, celi orehi 8—9 din, luščeni orehi 24—28 din, ringlo 8—12 din kg; liter bôrnic 2—2.50 din, malin 7—8 din, ribeza 3—4 din, jagod 12—15 din, limona 0.75—1.50 din, oranža 2—5 din.

Žito. Pšenica 2.50—3 din, rž 2—2.50 din, ječmen 1.75—2 din, koruza 2.50—3 din, oves 1.50 din, proso 2.75 din, ajda 1.50 din, proseno pšeno 5 din liter.

Mlečni izdelki. Smetana 10—12.50 din, mleko 2—2.50 din liter, surovo maslo 28—32 din, čajno 34—40 din, domaća sir 10—12 din kg.

Perutnina. Kokoš 22—30 din, par piščancev 20—65 din, gos 30—45 din, puran 45—60 din, raca 20—25 din.

Sejmi

5. avgusta živinski in kramarski: Sv. Peter pod Sv. goranom (namesto 4.), Št. Ilj pri Velenju (namesto 4.), Črna, Lemberg in Zidani most —

6. avgusta tržni dan: Dolnja Lendava; svinjski: Ormož; goveji in konjski: Ptuj; goveji in kramarski: Martjanci — 7. avgusta svinjski: Celje, Ptuj, Trbovlje — 8. avgusta tržni, živinski in kramarski: Turnišče (četrtek pred Velikim šmar-

tem), Razkrižje, Slovenji Gradec — 9. avgusta svinjski: Maribor — 10. avgusta svinjski: Brežice, Celje, Trbovlje; kramarski, goveji in svinjski (Lovrenčev): Brežice; živinski in kramarski: Gornja Radgona, Podčetrtek, Razkrižje, Slovenji Gradec.

Razgovori z našimi naročniki

Srednja kmetijska šola. S. J. J. Za sprejem v srednjo kmetijsko šolo je predpisana predizobrazba 4 razredi meščanske šole ali 4 razredi gimnazije. Sprejemnega izpit za kandidate iz teh šoli. Pač pa morajo delati sprejemni izpit kandidati, ki stopijo v srednjo kmetijsko šolo iz dvoletne nižje kmetijske šole (Vinarske šole v Mariboru). Prošnjo za sprejem z vsemi potrebnimi listinami je poslati ravnateljstvu šole. Srednja kmetijska šola v Krizevcih pri Zagrebu nima internata in morajo učenci biti na hrani in stanovanju izven šole, seveda na svoje stroške, radi česar je šolanje razmeroma draga. Šola je triletna, za četrto leto je pa predpisana praksa na kakem banovinskem ali drugem javnem posetivu. V praksi ima učenec hrano in stanovanje zastonj. Šele ko učenec napravi na koncu četrtega leta praktični izpit, dobti spričevalo. Poleg srednje kmetijske šole v Krizevcih pri Zagrebu obstaja še srednja kmetijska šola v Valjevu v drinski banovini in pa srednja vinarsko-sadarska šola v Bukovu pri Negotinu (moravska banovina). Šoli v Valjevu in Bukovu imata internat, v katerem imajo učenci hrano in stanovanje.

Dva sina-hranilca na orožnih vajah. Podpora materi? M. L. Ako navedena sina nimata zakonite žene ali potomcev, pritiče pravica do podpora materi, a le, ako je v stiski. Da je družina (odnosno mati) v stiski, se smatra zlasti, ako je živila od dnevnega zaslužka, mezde ali plače hranilca, če je ta dohodek prenehal radi odhoda hranilca, v vojaško dolžnost. Prosilec, ki je bil odklonjen, se proti sklepnu odboru za podporo lahko pritoži pisorno ali na zapisnik predsedniku tistega okrožnega sodišča, v čigar območju se nahaja okrajno sodišče, ki je o prošnji odločalo.

Ponovna izvršba vzlike že plačani terjativi. T. F. s. V. Bilo je neprevidno od Vas, da ste —

čeprav sodnemu izvršilnemu organu — izvršljivo terjatev plačali, ne da bi se Vam izročila pobotnica. Izvršilni organ bi Vam bil moral na zahtevo pobotnico izstaviti ali pa takoj vrceti sklep, da se izvršljivo postopanje ustavi radi polnega plačila izvršljive terjatve. Ako je bil slednji sklep izdan, boste z opozicijsko tožbo pač lahko uspeli. Ako pa je bilo morda izvršljivo postopanje ustavljeno — napačno — iz kakega drugega razloga, boste morali doprnesti dokaz — eventualno potom svojega lastnega zaslisanja kot stranke — da ste terjatev z vsemi pripadki (stroški) vred res plačali. Ako boste v opozicijski pravdi zmagali, bo moral vse stroške nositi nasprotnik (zahtevajoči upnik). Ako je izvršilni organ morda del od Vas plačanega zneska poveril, bi moral vso škodo poravnati on solidarno z državnim erjem.

Dovoljenje za mljin. Ž. S. Vložiti morate prošnjo na okrajno načelstvo, naj Vam podeli vodno pravico in dovoli postavitev mlina. Opisati morate vodo ter priložiti situacijski načrt in načrt mlina.

Otvoritev »male grajszariek. P. A. Ako nameravate izvrševati le branjevsko ali podobno malo trgovinsko obrt, boste lahko dobili zadevno dovoljenje, čeprav nimate posebne izobrazbe. Treba je, da se prijavite najblžnjemu združenju trgovcev, ozioroma branjevcem ter tam plačate tako zvano inkorporacijo. Predložiti morate rojstni in domovinski list ter nrvastveno spričevalo. Združenje bo poslalo Vašo prošnjo Zbornici za TOI v Ljubljano, katera Vam bo izstavila potrdilo po § 95. obrtnega zakona. Ko boste dobili to potrdilo, napravite prošnjo na okrajno načelstvo, naj Vam izda pooblastitev za izvrševanje branjevske obrti. Ne vidimo razloga, da se Vam pooblastitve ne bi dalo.

Naznania

Slovenski delavski romarski dan. Na Veliki Šmaren letos priraia »Zvez za združenih delavcev« romanja svojega organiziranega delavstva. K sudeležbi na romanjih vabi organizacija vse ostalo verno slovensko delavstvo. Po določenem sporedru bodo tako slovenski delavci, ki jih druži katoliška vera in slovenska narodnost ter skupni stanovski interesi, romali v Marijina svetišča in k Marijinim oltarjem. Na teh romanjih bodo delavci poudarili svojo zvestobo veri očetov, svojo usmerjenost v slovensko narodno skupnost. Organizacija priraia na Štajerskem pet romarskih božjepotnih in pet z božjo potjo združenih versko-organizacijskih zborovanj. Sešli se bodo na Veliki Šmaren slovenski delavci na sledenih božjepotnih krajih: Sveta planina nad Trbovljami, gora Oljka, Ptujška gora, Jeruzalem, Gorca pri Sv. Petru pri Mariboru.

Letošnji tabor Zveze bojevnikov se bo vršil v nedeljo, 18. avgusta, na Brezjah in bo še posebno slavnosten, ker se bodo tovariši bivši bojevnik in kadrovci videli po dolgem presledku zoper enkrat. Dela za regulacijo prekrasnega trga pred in okoli cerkve Marije Pripričnjice so po zaslugi Zveze bojevnikov in uprave frančiškanskega samostana na Brezjah tako napredovala, da nudijo vsakemu, ki obiše Brezje, prekrasen pogled in udobnost. Vabljeni so vsi tovariši brez razlike stanu in političnega prepričanja, kakor tudi vsi svojci padlih žrtv svetovne vojne in bojevnikov, da se tabora na Brezjah udeleže v čim večjem številu. Za prehrano bo preskrbljeno, vendar pa tudi lahko vsak vzame s seboj hrane za en dan. Prav posebno pa bo preskrbljeno, da bodo vsi romarji lahko pravočasno opravili svete zakramente, ker bo na razpolago precejšnje število duhovnikov. Bojevnik, na svidenje na Brezjah, naj nikdo ne manjka!

Rakičan. Pouk na tukajšnji banovinski kmetijski šoli se bo začel 1. oktobra. Z vsemi listinami opremljene projnje je treba poslati ravnateljstvu do 20. avgusta.

Črešnjevec pri Slov. Bistrici. Že v zadnji številki smo opozorili čitatelje »Slov. gospodarja«

na veliko tombolo, katero priredi tukajšnje Prosvetno društvo v nedeljo, 4. avgusta, popoldne. 1000 din, 750 din, 500 din in veliko drugih tombol čaka na srečne igralce ta dan na Črešnjevcu. Pridite v obilnem številu!

Posojilnica »Kmečke zvezze« v Ljubljani. S 1. avgustom začne poslovanje novi kmečki denarni zavod: »Posojilnica Kmečke zvezze« v Ljubljani, z. z. n. j. Njen lokal se nahaja na Tyrševi (Dunajski) cesti 38, pritličje (v palači Zadružne zvezze). Poslovala bo vsak delavnik od 8 do 12. Vodilni možje slovenskega kmečkega gibanja so z ustanovitvijo novega, kmečkega denarnega zavoda omogočili, da bodo kmetje odslej lahko svoj denar vlagali tudi v mestu, pri lastnem kmečkem zavodu, ki bo pod vodstvom najuglednejših kmečkih gospodarjev iz vseh delov Slovenije nudil popolno varnost vlog in jamstvo, da bo naloženi denar uporabljen v okrepitev kmečkega gospodarskega življenja. Pri tem pa je poudariti, da novi denarni zavod ne bo škodoval domačim rajfajzovkam; njegovi ustanovitelji so nameč naglasili sledeča načela: kmečki denar v kmečke denarne zavode! Svoje podeželske hranilnice varujmo kot punčico svojega očesa. V »Posojilnico Kmečke zvezze« se naj steka le oni denar, ki ga iz katerega koli razloga ne morejo zajeti naše rajfajzovke. Upoštevajoč ta načela in gori obrazloženo potrebo, začenja »Posojilnica Kmečke zvezze« svoje delo in prosi vse kmečke ljudi, da ne gredo mimo nje.

Dijaški konvikt na Rakovniku v Ljubljani. Je že doslej ustrezal vsem zahtevam, ki jih je mogoče staviti vzgojnemu zavodu te vrste. Pričenši z novim šolskim letom pa bo pod isto streho tudi nova državna gimnazija, tako da si poslej idealnejši konvikt težko predstavljamo. Sprejemajo se dijaki, ki nameravajo obiskovati prvi pet razredov realne gimnazije. Plačilni in ostali pogoji so razvidni iz prospeka, ki ga na željo pošilja vodstvo konviktov. Priporočamo staršem in skrbnikom, naj svojim otrokom čimprej zagotovijo sprejem v zavod, ker je število razpoložljivih mest omejeno.

»Gospodje močne roke«

Detektivska zgodba

(Konec)

4.

V prvem svitu naslednjega jutra so se odprla vratca, ki so vodila na vrt, in na pragu se je pojavil Janez. Sluga je pogledal okrog sebe, nato pa je hitel po vrtu proti vratom, ki so se odpirala v zakotno ulico. Tam je spet pogledal okrog sebe. Potem je odprl vrata in zapustil vrt.

Na drugi strani ga je čakal neki moški.

»No, kaj je?« ga je hlastno vprašal.

»Vse je v redu! Kmalu bomo dobili denar.« Nato je povedal, kaj namerava gospodar storiti.

»Res?« je veselo vprašal tujec. »Sicer pa je skrajni čas. In dobro, da ti prideš z njim. Tako nam ne bo treba iskati.«

»Da. In da ne bo nič sumil, ga bom jaz na videz branil. Vi me boste zvezzali in odvedli. On bo gotovo poklical stražnike, toda mi bomo medtem izginili.«

Tovariš ga je smehljaje potrepljal po rami in rekel:

»Janez, ti si tič!«

»Pst!« je Janez odvrnil in s pogledom pokazal proti nekim vratom, pri katerih se je pojavil pijan možkar, ki je šele zdaj prikolovratil iz kake gostilne. Možkar je bil v celo razpoložen. V eni roki je imel na pol prazno steklenico. Bližal se je znancema in glasno vpil:

»Dobro jutro, prijatelj! Kako si prišel sem, he, he, he ... Zdi se mi, da se-sem ne-ne-nekoliko pijan ... Pa nič ne de ... Člo-ovek samo e-e-enkrat živi, he, he, he ... Bo-bo-oš pil?«

Pri tem je molel steklenico Janezu pod nos. Ta ga je jezno pogledal in surovo odgovoril:

»Pojdite proč! Ne poznam vas!«

»He, he, he, ne-ne pozna me! Smešno! ... Ti-i si ve-endar mo-oj Pepček! Mo-orda te-e je sra-am, ker sem pi-jan?«

»Molčite! Jaz nisem Pepček!«

Pijanček si nič ni dal dopovedati. Še bolj je vpil in silil v Janeza, tako da ga je ta sunil od sebe in zavpil:

»Poberite se, drugače vas namlatim!«

Ta se je zdaj razjezik. Steklenico je treščil ob tla, zgrabil Janeza in zavpil:

»A, tako?! Tepel bi me! Kadar si na mojo račun pil, sem ti bil dober, zdaj pa se me sramuješ!«

Možkar je tako vpil, da so stanovalci sedanjih hiš odpirali okna.

Janezov tovariš je nenadoma preplašeno vzkliknil:

»Janez, poglej okrog sebe!«

Od obeh strani ulice se je bližalo po pet stražnikov.

»Prokletje!« je zasikal Janez.

Potegnil je nož iz žepa in zakričal:

»Izpusti me, drugače ...«

Zdaj se je zgodilo nekaj, kar je oba lopova popolnoma zmedlo. Pijanec se je v trenutku streznil, potegnil samokres in zagrmel: »V imenu zakona sta areturana!«

Lopova sta spoznala, da ju je »pijanec«, ki ni bil nihče drugi ko detektiv, prevaril. Detektiv je bil na preži in je v Janezovem tovarišu spoznal enega izmed treh tujev, ki jih je prejšnji dan videl pri parku. Hitro se je dogovoril s stražniki, nato pa se je poslužil zgoraj opisane zvijače.

Rešitve ni bilo. Stražniki so obkolili lopova in ju zvezzali. Detektiv se je postavil pred Janezovega tovariša in mu smehljaje rekel:

»Midva sva se že videla, kajne? Nisem mislil, da se bova spet tako naglo srečala.«

Lopov je zaškripal z zobmi in ga jezno pogledal.

*

Kmalu je policija imela v svojih rokah tudi ostala dva lopova.

Janez je na policiji priznal, da je sodeloval z izsiljevalci. Pisma je on dostavljal. Tudi »napad« nase je izvršil — sam.

»Lepo ste povračevali dobrate svojega gospoda,« je pripomnil predstojnik policije. »No, zdaj vam bomo dali priliko za razmišljanje o hvaležnosti.«

Z oblastjo »gospodov močne roke« je bilo konec. Policijski predstojnik se je zadovoljno smejal in dejal:

»Ali nisem rekel, da zadeva ni tako zapletena, kakor se je zdelo?«

*

SMEJTE SE!

Pisatelj

»Vse, kar moj sin napiše, čitalo ljudje z največjim zanimanjem.«

»Res? Ali piše romane ali pesmi?«

»Ne — jedilne liste.«

Po ovinkih

»Mama, pojdi v sobo, se bova igrala cirkus,« je rekel petletni sinček, »jaz bom slon!«

»No, kaj bom pa jaz?«

»Ti, mama, pa boš občinstvo, ki daje slonu bonbone in sadje.«

Dober izhod

»Gospod, moja zadnja cena za to preprogo je pet sto dinarjev. Toda verjemite mi, da dodam pri tem dve sto dinarjev iz svojega.«

»Dobro, potem pa mi dajte sto dinarjev, preprogo pa obdržite!«

V vlaku

Sprevodnik: »Očka, vi imate karto za osebni vlak, to pa je brzi vlak.«

Potnik: »Meni je vseeno, naj vozi kakor hoče, meni se ne mudri.«

Razlog

Mati: »Ali si pamet izgubil? Zakaj pa tiščiš sestrici pivnik v usta?«

Sinček: »Ker je malo prej pila črnilo.«

Izum

»Prijatelj, jaz sem izumil, kako se iz krompirja mast dela.«

»Nemogoče! Kako se to doseže?«

»Enostavno. Svinjam dajem krompir, ko se zredijo, jih zakoljem, slanino raztopim in dobim mast.«

Točno

Veroučitelj: »Kdo je bil Izak?«

Mihec: »Izak je bil Abrahamov sin.«

Veroučitelj: »Dobro. Kdo pa je bil Abraham?«

Mihec: »Izakov oče.«

Čudno

Poštar kmetici: »To pismo je pretežko, še eno znamko je treba prilepiti.«

Kmetica: »Potem bo vendar še težje!«

Profesor računstva (natakarju): »Zdi se mi, da vam je premalo, če vam dam vsak dan dva vinarja napitnine. Veste koliko to zneset v deset tisoč letih? Nič manj ko 73.000 kron!«

UGANITE!

Cim več dodamo, manjši je; čim več odvzemo, večji je?

(Jama.)

Kaj napravi človek, ako stoji na eni nogi?

(Dve noge dugujo.)

Kje se združijo vse vreče sveta?

(V svetu.)

Katero jabolko ne raste na drevesu?

(One v grlu.)

Kje nimajo reke vode?

(Na zemljevidu.)

Kje raste najboljše vino?

(Nikjer, ker raste grzadje, ne vino.)

Kdaj trpi miš najbolj radi zob?

(Kadar jo popade macka.)

Kaj moramo napraviti, preden vstanemo?

(Se vleči.)

Katera žival je najmočnejša?

(Polz, ker nosi hiso.)

IGRAJTE SE!

Spojite vse pike od 1 do 38 in videli boste, kdo preganja fantka

Trkni novec z noža

V vrata zapiči nož v visokosti navadnega moža. Na konec ročaja položi novec. Nato naj se kdaj izmed navzočih prime z desno roko za levo uho, levo roko pa naj vtakne skozi upognjeno desnico ter naj zamiži z levim očesom. Tako naj se približa nožu ter naj poskuša trkniti novec s kazalcem leve roke. Najbrž se mu ne bo posrečilo ali pa šele po dolgem trudu.

Jajce, ki nad vodo plava

V neprevelikem skledo nalijte do dve tretjini visoko vodo, v kateri ste raztopili toliko soli, kolikor se je more raztopiti. Na to vodo zelo previdno in počasi nalijte navadno vodo v višini enega in pol centimetra. V to vodo dajte kurje jajce in videli boste, da ne bo utonilo. Gledalci, ki ne bodo vedeli, da je spodaj s solno raztopino zgoščena voda, se bodo temu čudili.

*

POIŠCITE!

Kje je druga želva?

Velika razprodaja

manufakturnega blaga

20 - 30 %.

cenejše od znano nizke in stare cene.

Zato pohitite vse v

ČEŠKI MAGAZIN

Ne zamudite prilike, dokler še traja zaloga!

Naznanila

Sv. Anton v Slov. goricah. V nedeljo, 11. avgusta, ob osmih bo odhod v procesiji od Sv. Antona skozi Ptuj na Ptujsko goro, naslednje jutro gremo na Sladko goro. Obiščemo tudi Šmarje in Sv. Rok ter se ustavimo v mnogih cerkvah.

Pri Sv. Frančišku v Savinjski dolini se vrši v nedeljo, 4. avgusta, velika tombola, združena s prosto zabavo. Začetek ob treh popoldne.

Kdaj bo konec sedanje vojne?
Kdo bo zmagal?
Kako bo zgledal svet po vojni?

Vse to je napovedal pred 400 leti slavni prerok **NOSTRADAMUS**, cigar prerokovanja so se do sile čudovito izpolnila. Nostradamusova prerokovanja so isla sedaj tudi v slovenščini ter stane knjiga 10 din. Pišite na naslov: J. Golec, Maribor, poštni predal 32, ter priložite pismu znamke za 12 din (10 din za knjigo, 2 din za poštnino), pa boste takoj dobili to velezanimivo knjigo. 1035

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Veka beseda v malem oglasu stane 1 din. (Preklici, Poslano, Izjave pa 2 din za besedo.) Dakev se zaravnava posebej: do velikosti 20 cm² 1 din, do velikosti 50 cm² din 2:50. — Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbrati uprava lista prijave, doplača še 5 din. — Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavi. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za 2 din, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Vajenca za trgovino z mešanim blagom, pridruga, poštenega, močnega, sprejme Ivan Traun, Ptujška gora. Prednost imajo podeželski dečki z vsaj dvema meščanskima ali gimnazijskima razredoma. 1052

Vajenca sprejme takoj avto-ličar in tapetnik Michael Burnik, Celje, Mariborska 15. 1068

Kolarskega vajenca sprejme Simon Skaza, Ptuj. 1074

40—60 let star hlapec se sprejme k živini. Ivan Pavlič, Sv. Benedikt v Slov. goricah. 1079

Učenca sprejme Rotven, čevljar, Sv. Lovrenc na Dravskem polju. 1081

Iščem viničarja, najmanj štiri delovne moči, ki se razumejo na vinogradniško delo. Maribor, Meljska cesta 64. 1103

Šiviljsko vajenko sprejmem. Hrana, stanovanje v hiši. Plača po dogovoru. Fazarin Lojzka, Sv. Marjeta ob Pesnici. 1104

Mizarški pomočnik, mlad, z dežele, se sprejme. Predstaviti se osebno pri Joško Stante, mizar, Razvanje 51, p. Hoče. 1084

Iščem viničarja s štirimi ljudimi in z lastno kavo. Gradišnik, Maribor, Gregorčičeva 8/II. 1094

Za sadno trgovino potrebujem v kraju, kjer je uspel prav dober sad, še nekaj treznih, resnih, delavnih nakupovalcev. Pišite takoj na izvoznika Ivana Göttlicha, Maribor, Koroška cesta 128 a. 1086

Dekla, samostojna gospodinja, se išče za majhno posestvo. Mesto stalno, plača dobra. V poštev pride zanesljiva, pošteta moč. Julijana Dvoršak, Maribor, Koroščeva ulica 2, I. nadstropje, levo. 1089

Viničar, popolnoma samostojen v vseh viničarskih delih, tudi pripravljanju trt, kakor tudi v kletarstvu, se sprejme za Zanierjeve vinograde v Bučki gori. Ponudbe z opisom vseh služb in spričeval, če mogoče tudi sliko, naj se vpošljejo na: Anton Cvenkel, Sv. Peter, Savinjska dolina. 1102

Štantnerja (upokojenec), brez otrok, ali pa viničarja vzamem takoj na posestvo. Kajzer, Zbelovo, Zbelovska gora. 1101

Krepkega fanta za kleparško obrt, učna doba tri leta, sprejme kleparstvo Žibret, Radeče pri Zidanem mostu. 1100

Banovinsko posestvo v Svečini sprejme viničarsko družino s štirimi delovnimi močmi. 1095

Viničarska družina, pridna in pošteta, tri delovne moči, dobi dobro službo. Vprašati: Prunk, Kacjanerjeva 12. 1093

POSESTVA:

Prodam novo dvostanovanjsko hišo, ob banovinski cesti. Ogledati pri Černešek, Levič, Laporje. Sadonosnik najlepše rodi. 1046

Prodam travnik v dobi legi. Kramberger Janez, Sp. Radehova, Sv. Lenart v Slov. goricah. 1080

Proda se lepo posestvo v najboljšem stanju. Poslopje zidano in z opeko krito, lepe njive, travniki in gozd, pri banovinski cesti. Približno 16 oralov. Proda se zaradi bolezni. Izve se v Gočovi štev. 23, Sv. Trojica v Slovenskih goricah. 1082

Velika trgovska hiša v Prevaljah ugodno na prodaj. Pojasnila v upravi lista pod značko »Rentalnost 1083«.

Njivo prodam po nizki ceni po oralu, zemlja prrovrstna, bližina Hoče. Naslov v upravi. 1099

RAZNO:

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, dlako arove, staro železje, kovine, baker, medenino kupi in plača najboljše: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 11

MOSTIN za napravljanje izvrstne domače pijače. Steklonica 20 din. Drogerija I. Thür, Maribor, Gosposka ulica 19. 525

Strojno olje, cilinder olje, tovt mast kupujte vedno v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova. 1023

Kupim brzoparilnik in stroje za mali valjčni mlin. Miklavžič, Pristava, Sela pri Ptaju. 1105

Ako potrebujete posojilo, ne odlagajte, temveč se zglasite čimprej pri zastopstvu hranil. posojila »Moj dom«, Maribor, Aleksandrova cesta 64, vrata 7. Za odgovor 3 din v znamkah. 1106

Čevljarski stroj (Hohl) poceni na prodaj. Kumar, Maribor, Pobreška 9. 1096

Dne 8. julija je odšel neznano kam 13 letni deček, velike postave, plavolas, bos, nosi lepe pumparice, srajco s kratkimi rokavi in zakrapano jopo. Prijave prosim na naslov staršev: Vidmaier, Vinaria, pošta Prihova, Slovenske Konjice. 1097

Halo! Pomlad! Leto! OSTANKI mariborských tekstilních tovarien, dobro uporabni, pristobnarvni, bez napak! »Paket serija H« 15—18 m prima oxfordov, turing in frenšev za posebno močne moške srajce v izbrano lepih vzorcích. »Paket serija M« 14—17 m za ženske obleke, dečeve in predpasnike, deleni, kreton, druk, crepi itd. v najlepši sestavi. Vsak paket poštne prosto 155 din. Za enako ceno dobavimo gornja paketa tudi mešano, vsakega polovicu. »Paket serija Z« 3—3.20 m dobrega suknia za moško obleko, damske kostum, damske ali moške plašč, in sicer: Z-1 130.—, Z-2 160.—, Z-3 200.—, Z-4 250.— in Z-5 300.— din. Vsak paket poštne prosto, pri dveh ali več paketih primeren popust. Neodgovarajoče zamenjam! Navedene cene veljajo samo tako dolgo, dokler traja zaloga. Pričakujem cenjena naročila in beležim s spoštovanjem **RAZPOŠILJALNICA KOSMOS**, Maribor, Razlagova ulica 24/II.

Kmetijska zadružna v Ptiju vabi vse svoje članstvo na XX. redni letni občni zbor zadruge, ki se bo vršil v nedeljo, dne 4. avgusta 1940, ob deveti uri v poslovnih prostorih zadruge v Ptiju. Na sporednu je med drugim spremembu pravil po novem zadružnem zakonu in volitev odbora. 1090

Moštna esenca, izvrsten izdelek, za izdelovanje jako dobre in zdrave domače pijače iz izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 din. Dnevna razpošiljatev. Ivan Pečar, trg. kemikalije etc., Maribor, Gosposka 11. 738

Repico (rips), bučnice in sončnice zamenjate ali prodajte najbolje v Oljarni, Maribor, Taborska ulica (pri mostu). 1088

Združenje zidarskih mojstrov v Mariboru poziva vse zidarske pomočnike, kateri še niso iz katerega koli vzroka zamenjali svojih starih delavskih knjižic, da zaradi reda to čimprej storijo. V zadevi knjižic se uraduje tudi v nedeljo. 1085

Hranilnica in posejilnica v Selinci ob Dravi vabi na svoj 33. letni občni zbor, ki bo dne 18. avgusta 1940 ob 8. uri zjutraj v uradnih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. Poročilo upravnega odbora. 2. Prilagoditev novemu zakonu. 3. Volitev upravnega in nadzornega odbora. 4. Pogodbva s Prosvetnim društvom. 5. Služajnosti. — Če bi ob določeni uri ne bilo zadostno število članov, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor, ki sklepa veljavno ob vsem številu navzočih. Načelstvo. 1091

Še vedno kupite dobro, po ugodnih cenah: nogavice, pletenine, bluze, jopice, sviterje, žemperje (lastni izdelki), kombineže, modrčke, srajce, oblekce, predpasnike, platno, odeje, koce, blago, perilo, konfekcijo, rute, šivalne potrebušine, galerterijo, milo, drobnino. Andrej Oset »Mara«, Koroška cesta 26 (poleg težnice, Vodnikov trg). 1098

LJUDSKA POSOJILNICA

V CELJU

ZADRUGA Z NEOMEJENIM JAMSTVOM

obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po 4%, na trimesečno odpoved pa po 5%. — Vse vloge isplačuje točno po dogovoru

MOSTIN

Moštna esenca Mostin za izdelovanje prvorstne zdrave domače pijače. 1 steklenica za 150 litrov 20 din. Poština povzetje za 1 steklenico 20 din, za 2 ali več 25 din.

J A B L I N

za izdelovanje domače pijače brez dodatka pravega sadjevca. Zavitek za 50 litrov 20 din, poština povzetje za 1 zavitek 10 din, za 2 ali več zavitkov 15 din.

Drogerija KANC,
Maribor,

Slovenska ulica

Zaloga v Celju:
Trg. Loibner,
Kralja Petra cesta 17Zaloga v Ptaju:
Drog. Skočir,
Slovenski trg 11

O G L A S I
v „Slov. gospodarju“ imajo
najboljši uspeh!

Pozimi**bo
grozila
lakota****GOSPODINJE,**

pripravite vse mogoče jedi, shranjene v kozarcih in drugod!

Za vkuhanje vam nudimo:

Pergament papir, pola po din 1'— ali din 1'25

Pergament na metre, meter po " 4'—

Celofan papir z gumijevimi obročki po din 2'50, 3'—

3'50 in " 4'50

Vrvca za vezanje, klobčič " 2'25

KUHARSKE KNJIGE V SEH VRST,
posebno še;

Humek, Sadje v gospodinjstvu din 24'—

Humek, Breskev in marelica " 10'—

Priol, Spravljanje in shranjevanje sadja " 15'—

Pčeljnikov, Gospodinjstvo " 130'—

Prato, Nauk o gospodinjstvu " 160'—

Kališnik, Slovenska kuharica " 160'—

Tiskarna sv. Cirila, Maribor — Ptuj**Lepe tiskovine**

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskanice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila**v Mariboru**

Roroška c. 5

Cekov.račun
štev. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

V S A K prevdaren slovenski gospodar zavaruje
sebe, svojce in svoje imetje le pri

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI**PODRUŽNICA: CELJE** palača Ljudske posojilnice**GLAVNO ZASTOPSTVO: MARIBOR** Loška ulica 10**KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!**

92

Denar naložite najbolje in najvarnejše pri**Spodnještajerski ljudski posojilnici
v Mariboru** registrovana zadruga z neomejeno zavezom**Gosposka ulica 23 Ulica 10. oktobra****Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri. Stanje hranilnih vlog din 53,000.000.-**